

DECRET LEGISLATIU 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus.

(Departament de la Presidència. DOGC núm. 5430 – 28/07/2009)

[Text consolidat](#)

Preàmbul

La disposició final de la Llei 9/2008, de 10 de juliol, de modificació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, faculta el Govern perquè, en el termini d'un any, refongui en un text únic la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus; la Llei 11/2000, de 13 de novembre, reguladora de la incineració de residus; la Llei 15/2003, de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993, i aquesta Llei.

L'autorització per refondre s'estén també a l'aclariment, la regularització i l'harmonització dels textos legals esmentats.

Els textos legals que s'han de refondre inclouen normes publicades al llarg de més d'una dècada. La Llei 6/1993 va entrar en vigor l'any 1993. La primera modificació d'aquest text es va produir l'any 2003 i la segona, l'any 2008. Aquestes modificacions van ser impulsades per diferents motius, però en ambdues es posa de manifest la necessitat d'adaptar la Llei 6/1993 a les noves disposicions publicades en matèria de residus en l'àmbit estatal i a la normativa de la Unió Europea.

Efectivament, l'any 1998 en l'àmbit estatal va ser publicada la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, que té la consideració de normativa bàsica. Cal destacar també la publicació de l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i disposició del rebuig i la llista europea de residus, i del Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant deposició en dipòsit controlat.

Així mateix, i en l'àmbit de la normativa de la Unió Europea, durant el període comprès entre la publicació de la Llei 6/1993 i la seva primera modificació, es van publicar normes cabdals en matèria de residus que han comportat també la modificació de la normativa bàsica estatal, entre les quals cal destacar la Decisió 2000/532/CE, de 3 de maig de 2000, que aprova la llista europea de residus; la Directiva 94/62/CE, de 20 de desembre de 1994, d'envasos i de residus d'envasos, i la Directiva 1999/31/CE, de 26 d'abril de 1999, relativa al dipòsit controlat de residus.

Així mateix, a l'àmbit de Catalunya es va publicar l'any 1998 la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'administració ambiental, que va modificar el règim administratiu i les competències per a l'autorització de les activitats de gestió de residus, que fins al moment de la seva entrada en vigor exercia l'Agència de Residus de Catalunya i ara exerceixen de manera compartida i segons el tipus d'activitat el departament competent en matèria de medi ambient i els ajuntaments.

La normativa catalana en matèria de residus ha estat modificada tenint en compte aquesta activitat legislativa produïda en la normativa de la Unió Europea i en la normativa d'àmbit estatal i català. Nogensmenys, les modificacions en la Llei 6/1993 han estat parcials, fet que ha provocat que el llenguatge utilitzat en la Llei no sigui únic, atès que en els articles que han estat modificats el llenguatge s'ha adaptat a les noves disposicions estatals i de la Unió Europea, i en els que no ho ha estat, s'ha conservat el llenguatge utilitzat l'any 1993. S'observa, per aquesta raó, que s'utilitzen diversos termes per referir-se al mateix concepte o que un mateix terme té diferents accepcions al llarg de la Llei.

Per tot això, s'ha acomplert el mandat d'harmonització de les disposicions de la Llei, i s'ha procedit a una revisió de la redacció d'alguns articles de la Llei per tal d'unificar el llenguatge emprat i fer possible una lectura sistemàtica de la Llei que no comporti interpretacions incoherents amb el seu esperit.

Aquesta harmonització del llenguatge de la Llei s'ha realitzat tenint en compte allò disposat també a la normativa bàsica estatal i a la normativa de la Unió Europea que, com s'ha dit, ha estat incorporada a la Llei 6/1993 a través de les diferents modificacions aprovades pel Parlament, i a l'ordenament jurídic a través de la Llei 11/2000 que, malgrat el seu títol, que la circumscriu a la incineració de residus, regula també l'acció del Govern de la Generalitat vers la gestió dels residus.

Així, cal tenir en compte que d'acord amb la normativa bàsica estatal i la normativa de la Unió Europea tot residu ha de ser sotmès a una gestió controlada. Les vies de gestió dels residus es classifiquen en operacions de valorització i operacions de disposició del rebuig. Tot i que aquests conceptes van ser introduïts a l'article 3 de definicions mitjançant la Llei 15/2003, aquests termes no es troben de manera uniforme al llarg de l'articulat, que continua utilitzant el llenguatge de l'any 1993, fet que dificulta la comprensió del text.

Per això, en parlar de gestió s'ha unificat el vocabulari en torn d'aquests dos conceptes, valorització i disposició del rebuig, d'acord amb les modificacions introduïdes amb la Llei 15/2003 i la normativa estatal i de la Unió Europea. En aquest sentit, s'evita l'ús de la paraula .tractament., utilitzada en alguns casos per referir-se a les operacions de valorització i en altres, més concretament, a les de valorització material.

Aquest ús generalitzat a la Llei de la paraula .tractament. conduïa a confusió tenint en compte que el tractament, tal com es troba definit en la mateixa Llei, es pot referir tant a operacions de valorització com a operacions de disposició del rebuig.

En el mateix sentit, s'ha realitzat també la substitució de certs termes que a la llum de les noves normatives han quedat obsolets.

D'altra banda, s'han actualitzat totes les referències normatives i s'ha revisat la redacció del text tenint en compte la perspectiva de gènere.

S'ha actualitzat, també, la referència a la Junta de Residus, que ara és Agència de Residus de Catalunya.

Finalment, s'ha modificat la ubicació d'alguns articles per motius de sistemàtica. També s'han eliminat els articles derogats per les lleis 15/2003, 16/2003 i 9/2008, i les disposicions transitòries i les habilitacions que han perdut la vigència.

Atès que amb aquesta norma únicament es realitzen l'aclariment, la regularització i l'harmonització dels textos legals objecte de la refosa, aquest Decret legislatiu i el Text refós que s'aprova entren en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, d'acord amb el que disposen els articles 63, 144.1.e) i f) , 150, 160 i 189 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 37 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en exercici de la delegació esmentada, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Medi Ambient i Habitatge, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional

Les referències realitzades en altres disposicions a les lleis objecte de refosa s'han d'entendre realitzades als articles corresponents del Text refós que s'aprova.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquest Decret legislatiu i al Text refós que s'aprova i, particularment, les següents:

Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

Llei 11/2000, de 13 de novembre, reguladora de la incineració de residus.

Llei 15/2003, de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

Llei 9/2008, de 10 de juliol, de modificació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

Disposició final

Aquest Decret legislatiu i el Text refós que s'aprova entren en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 21 de juliol de 2009

José Montilla i Aguilera

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Baltasar i Albesa

Conseller de Medi Ambient i Habitatge

TEXT REFÓS

de la Llei reguladora dels residus

Títol primer

Gestió dels residus

Capítol I

Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de la gestió dels residus en l'àmbit territorial de Catalunya, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria d'ordenació del territori, de protecció del medi ambient i de preservació de la natura.

Article 2. Objectius

L'objectiu general d'aquesta regulació és millorar la qualitat de vida de la ciutadania de Catalunya, obtenir un alt nivell de protecció del medi ambient i dotar els ens públics competents per raó de la matèria dels mecanismes d'intervenció i control necessaris per garantir que la gestió dels residus es duu a terme sense posar en perill la salut de les persones, reduint l'impacte ambiental i, en particular:

- a) Prevenint els riscos per a l'aigua, l'aire, el sòl, la flora i la fauna.
- b) Eliminant les molèsties per sorolls i olors.
- c) Respectant el paisatge i els espais naturals i, especialment, els espais protegits.
- d) Impedint l'abandonament, l'abocament i, en general, tota disposició incontrolada dels residus.
- e) Fomentant, per aquest ordre, la prevenció i la reducció de la producció dels residus i llur perillositat, llur reutilització, el reciclatge i altres formes de valorització material.

Article 3. Definicions

1. S'entén per:

- a) Residu: qualsevol substància o objecte de què el seu posseïdor o la seva posseïdora es desprengui o tingui la intenció o l'obligació de desprendre-se'n.
- b) Persona productora: qualsevol persona, física o jurídica, l'activitat de la qual produeixi residus com a productor o productora inicial i qualsevol persona, física o jurídica, que efectui operacions de tractament previ, de barreja o d'altre tipus que ocasionin un canvi de naturalesa o de composició d'aquests residus.
- c) Persona posseïdora: la persona productora dels residus o la persona física o jurídica que els tingui en possessió i no tingui la condició de gestor o gestora de residus.

d) Gestió: la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la valorització, la disposició del rebuig i la comercialització dels residus, inclosa la vigilància d'aquestes operacions i la vigilància dels llocs de descàrrega després de llur clausura o tancament. No es considera gestió de residus l'operació de reciclatge en l'origen dels residus que es reincorporen al procés productiu que els ha generat.

e) Rebuig: residus o fraccions no valoritzables.

f) Valorització: qualsevol dels processos enumerats per l'annex II.B de la Decisió de la Comissió 96/350/CEE, de 24 de maig, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE, relativa als residus, i publicats en l'annex 1.B de l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.

g) Disposició del rebuig: qualsevol dels processos enumerats per l'annex II.A de la Decisió de la Comissió 96/350/CEE i publicats en l'annex 1.A de l'Ordre MAM/304/2002.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén també per:

a) Recollida: l'operació consistent en recollir, classificar o agrupar residus per transportar-los.

b) Transport: l'operació de trasllat dels residus des del lloc de recollida fins a les plantes de reciclatge, tractament o disposició del rebuig.

c) Emmagatzematge: l'operació de dipòsit temporal dels residus, prèvia a les operacions de reciclatge, tractament o disposició del rebuig.

d) Comercialització: l'operació de venda o transferència de subproductes i matèries o substàncies recuperades per reincorporar-les al procés productiu.

3. Als efectes de la gestió, s'entén per:

a) Residus municipals: residus generats en els domicilis particulars, els comerços, les oficines i els serveis, i també els que no tenen la consideració de residus especials i que per llur naturalesa o composició es poden assimilar als que es produeixen en els dits llocs o activitats. Tenen també la consideració de residus municipals els residus procedents de la neteja de les vies públiques, zones verdes, àrees recreatives i platges; els animals domèstics morts; els mobles, els estris i els vehicles abandonats; els residus i els enderrocs procedents d'obres menors i reparació domiciliària.

b) Subproductes: els residus que es poden utilitzar directament com a primeres matèries d'altres produccions o com a substitut de productes comercials i que són recuperables sense necessitat de sotmetre'ls a operacions de tractament.

c) Reciclatge: les operacions de recuperació dels productes o substàncies contingudes en els residus.

d) Tractament: l'operació o conjunt d'operacions de canvi de característiques físiques, químiques o biològiques d'un residu per tal de reduir o neutralitzar les substàncies perilloses que conté, recuperar-ne matèries o substàncies valoritzables, facilitar-ne l'ús com a font d'energia o afavorir-ne la disposició del rebuig.

e) Dipòsit controlat: la instal·lació de disposició del rebuig dels residus que s'utilitza per a la seva deposició controlada en la superfície o sota terra.

f) Deixalleria: el centre de recepció i emmagatzematge, selectius, de residus municipals que no són objecte de recollida domiciliària.

g) Residus comercials: residus municipals generats per l'activitat pròpia del comerç al detall i a l'engròs, l'hoteleria, els bars, els mercats, les oficines i els serveis. Són equiparables a aquesta categoria, als efectes de la gestió, els residus originats a la indústria que tenen la consideració d'assimilables als municipals d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

h) Centre de recollida i transferència: instal·lació en la qual es descarreguen i emmagatzemen els residus per transportar-los a un altre lloc perquè se'n faci la valorització o la disposició del rebuig, amb agrupament previ o sense.

i) Residus industrials: materials sòlids, gasosos o líquids resultants d'un procés de fabricació, de transformació, d'utilització, de consum o de neteja la persona productora o posseïdora dels quals té voluntat de desprendre-se'n i que, d'acord amb aquesta Llei, no poden ser considerats residus municipals.

j) Valorització material: qualsevol procediment, inclòs el reciclatge, que permet l'aprofitament dels recursos continguts en els residus, exclosa la utilització dels residus com a font d'energia.

Article 4. Àmbit d'aplicació

1. Recauen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els residus que s'originen a Catalunya i els que es gestionen en el seu àmbit territorial.

2. Queden exclosos de l'aplicació d'aquesta Llei:

a) Els residus radioactius.

b) Els residus resultants de la prospecció, l'extracció, el tractament i l'emmagatzematge de recursos minerals i de l'explotació de pedreres.

c) Els residus d'explotacions agrícoles i ramaderes que no siguin perillosos i s'utilitzin exclusivament en el marc de l'explotació agrària.

d) Els explosius desclassificats.

e) Les aigües residuals.

f) Els efluent gasosos emesos a l'atmosfera.

Article 5. Disposicions específiques

1. S'han de regular per reglament la producció i la gestió de determinades categories de residus si ho exigeix llur naturalesa, llurs característiques o llurs requisits especials de gestió, i també l'adaptació necessària al progrés científic i tècnic.

2. S'han de promoure anualment accions de foment i suport adreçades als ens locals de Catalunya per a l'optimització de la gestió dels residus municipals. La promoció d'aquestes accions ha d'incloure mesures destinades a:

- a) Establir i consolidar el servei de recollida selectiva, inclosa la fracció orgànica, en els municipis de menys de cinc mil habitants en què la distància, la dispersió demogràfica i la quantitat de residus produïts condicionen econòmicament la prestació d'aquest servei, i també en els municipis en què l'afluència de la població estacional condiciona econòmicament i logísticament la prestació d'aquest servei.
- b) Impulsar i consolidar l'ús dels productes reciclats i reciclables per als quals no hi ha un mercat consolidat i tenen dificultats per competir, en igualtat de condicions econòmiques de mercat, amb altres productes similars produïts amb matèries primeres naturals de primera generació.
- c) Fomentar i establir línies d'ajut econòmic per als ens locals, en funció de l'esforç amb què contribueixen a la recuperació i la valorització material del conjunt de fraccions que componen els residus i que sigui objecte del servei de recollida municipal.

Capítol II

Acció de la Generalitat

Article 6. Planificació de la gestió dels residus

1. El Govern ha d'elaborar un programa general de coordinació del conjunt d'accions necessàries per promoure el següent:
 - a) La reducció de la producció dels residus i de llur perillositat, en les fases successives de disseny, producció, distribució i comercialització de béns, i de prestació de serveis.
 - b) La reutilització dels residus.
 - c) La recollida selectiva dels residus.
 - d) El reciclatge i altres formes de valorització material dels residus, inclosa la utilització d'aquests per a la restauració paisatgística i topogràfica, fomentant l'aprofitament dels recursos que contenen.
 - e) La valorització energètica dels residus la recuperació dels quals es dugui a terme amb un alt nivell d'eficiència energètica, d'acord amb les millors tècniques disponibles.
 - f) La disposició del rebuig.
2. L'acció ambiental de la Generalitat s'ha d'adreçar també a promoure la regeneració i la restauració dels sòls i dels espais degradats, i a impedir la contaminació del sòl.
3. Les accions a què fa referència l'apartat 1, en l'ordre jeràrquic establert, tenen el caràcter de prioritàries en la política ambiental de la Generalitat i de les entitats locals en aquesta matèria i s'han de concretar en els plans i programes corresponents. Els plans i els programes poden ponderar, motivadament, la prioritat de les diverses accions, sempre que es garanteixin els objectius fixats per l'article 2.
4. Els programes de gestió de les diferents administracions públiques han d'especificar objectius quantificables de prevenció i de valorització, i destinar recursos per assolir aquests objectius.
5. Juntament amb el programa general i els programes de gestió de residus que el despleguen, el Govern ha d'aprovar el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals, d'acord amb el tràmit

establert per l'article 58.2 de la Llei reguladora de bases de règim local i l'article 149 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Posteriorment, el Govern ha de donar compte de l'aprovació del Pla a la comissió competent del Parlament.

6. El programa general, els programes de gestió de residus que el despleguen i el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals s'han d'aprovar per decret del Govern i s'han de revisar periòdicament en el termini que s'hi especifiqui, que no pot ser superior a sis anys. En l'elaboració i la revisió del programa general, dels programes de gestió i del pla territorial sectorial esmentats s'ha d'incloure una avaluació ambiental d'acord amb la normativa aplicable sobre avaluació de les repercussions de plans i programes sobre el medi ambient i s'ha de garantir l'accés a la informació sobre les mesures establertes, i també la consulta i la participació dels ens locals, els agents socials i la ciutadania. El Govern ha de donar compte de l'aprovació dels decrets a la comissió competent del Parlament.

7. El Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals té naturalesa jurídica de pla territorial sectorial, d'acord amb el que determina la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, i té el contingut establert per l'article 8.

8. El programa de gestió de residus municipals de Catalunya té naturalesa jurídica de pla sectorial de coordinació, d'acord amb el que determina l'article 148 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i té el contingut establert per l'article 9.

Article 7. Mesures d'actuació

Les mesures que l'Administració de la Generalitat adopti en el marc d'aquesta Llei han de tenir els objectius següents:

- a) Informar i assessorar sobre la utilització de tecnologia adequada per aconseguir la reducció progressiva de la producció dels residus i de llur perillositat i fomentar-ne el tractament en origen.
- b) Fomentar la valorització de residus per obtenir-ne primeres matèries o energia, o bé per a qualsevol altra utilització.
- c) Evitar l'abandonament incontrolat dels residus i restaurar les àrees degradades per descàrregues incontrolades.
- d) Prevenir les dificultats de la disposició del rebuig de determinats residus.
- e) Promoure el desenvolupament de les infraestructures físiques i de gestió necessàries, sia directament sia mitjançant la cooperació amb altres organismes públics o privats.
- f) Fomentar i impulsar sistemes organitzats de gestió de residus.
- g) Qualsevol altre que derivi de l'aplicació de la normativa bàsica de l'Estat i la normativa de la Unió Europea.

Article 8. Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals

1. El Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals ha de determinar els tipus d'instal·lacions de gestió de residus municipals, com plantes de transferència, plantes de triatge, plantes de qualsevol tipus de tractament i instal·lacions de disposició del rebuig dels residus municipals, que han de donar servei als diferents àmbits territorials, i, si escau, establir-ne la localització, amb l'objectiu de garantir el

compliment de les mesures de prevenció i reciclatge del programa de gestió de residus municipals de Catalunya. El Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals també ha de determinar les dades tècniques i de capacitat de cadascuna de les instal·lacions previstes, amb l'objectiu d'ajustar-se a les necessitats de la població i de les activitats de l'àmbit territorial en qüestió.

2. Les instal·lacions del Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals han de ser finançades per l'Agència de Residus de Catalunya, d'acord amb el pla financer establert pel contracte programa subscrit entre l'Agència de Residus de Catalunya i el Govern.

3. El planejament general urbanístic s'ha d'adaptar a les determinacions establertes pel Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals. En els casos en què el planejament no s'hagi adaptat, es pot formular i aprovar un pla especial urbanístic d'acord amb el que estableix l'article 67.1 e) de la Llei d'urbanisme de Catalunya.

4. L'aprovació del pla especial urbanístic a què fa referència l'apartat 3 habilita l'Administració competent per executar les obres i les instal·lacions corresponents, sens perjudici de l'exigibilitat de les llicències i les autoritzacions administratives preceptives i del que estableix la legislació sectorial.

Article 9. Programa de gestió de residus municipals de Catalunya

1. El Programa de gestió de residus municipals de Catalunya ha de determinar el següent:

a) Els objectius que s'han d'assolir en la gestió dels residus municipals a Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 2 i 6.

b) Les prioritats de les actuacions necessàries per a la gestió dels residus municipals de Catalunya, d'acord amb les mesures establertes per l'article 7 i amb la finalitat de garantir els objectius d'aquesta Llei.

c) Els mètodes i els procediments de tractament i gestió dels residus municipals aplicables a cada zona, d'acord amb les instal·lacions establertes pel Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals.

d) Les bases generals d'actuació per programar, finançar i executar les activitats de gestió de residus municipals.

e) La regulació dels òrgans que, amb participació dels ens locals, han de coordinar les actuacions de gestió de residus municipals, tant en l'àmbit general de Catalunya, com amb relació a cadascuna de les instal·lacions del Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals.

2. Els ajuntaments han d'exercir les competències de programació, planificació, ordenació i execució en matèria de gestió de residus dels residus municipals d'acord amb el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya, que, en tot cas, ha de garantir l'autonomia local per prestar els serveis de gestió de residus municipals sota la seva responsabilitat.

3. L'Agència de Residus de Catalunya ha de fer el seguiment de l'execució del Programa de gestió de residus municipals, i avaluar-lo. Si un ajuntament incompleix les determinacions d'aquest programa, l'Agència de Residus de Catalunya li ha de recordar el deure de complir-les i l'ha d'advertir de la possibilitat que s'apliquin les mesures següents:

a) Si al cap de tres mesos de l'advertiment l'ajuntament persisteix en l'incompliment, l'Agència de Residus de Catalunya pot denegar-li la possibilitat d'obtenir ajuts amb càrrec al fons econòmic regulat per l'article 32.

b) Si l'incompliment pot afectar l'assoliment dels objectius per a la gestió dels residus municipals establerts en el Programa, l'Agència de Residus de Catalunya es pot subrogar en l'exercici de la competència municipal de gestió de residus, de conformitat amb el règim i el procediment establerts per l'article 151 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

4. L'Agència de Residus de Catalunya ha de presentar amb periodicitat biennal un informe al Parlament sobre el grau de compliment de les determinacions del Programa de gestió de residus municipals, sobre l'avaluació dels resultats obtinguts i sobre les mesures que ha adoptat per garantir l'adequació efectiva de l'exercici de les competències municipals a les determinacions d'aquest programa. Així mateix, ha de presentar al Parlament les dades econòmiques que es deriven de l'execució del contracte programa establert entre l'Agència de Residus de Catalunya i el Govern.

Article 10. Acció de reducció de la producció dels residus i llur perillositat

1. Per reduir la producció dels residus i llur perillositat s'ha de fomentar el següent:

a) L'aplicació de les millors tecnologies disponibles que afavoreixin la reducció dels residus, la concentració, l'estalvi de recursos naturals i energia, i que redueixin els riscos per al medi i la salut de les persones.

b) La fabricació, la comercialització i l'ús de productes el cicle de vida dels quals permeti recuperar-los o reutilitzar-los com a subproductes o primeres matèries.

c) L'aplicació de les millors tecnologies disponibles per al tractament de les matèries o substàncies perilloses contingudes en els residus.

d) Les administracions públiques catalanes han de vetllar per a què en la redacció de les prescripcions tècniques de la contractació pública s'apliquin criteris de sostenibilitat i protecció ambiental, i han de fomentar, quan sigui possible, la compra de productes procedents de la valorització de residus.

2. S'han d'establir mesures econòmiques i fiscals orientades a promoure la reducció de la producció de residus, el tractament per reduir-ne la perillositat, la valorització material i el reciclatge. Les mesures orientades a la reducció de residus d'envasos i embalatges són prioritàries.

3 Les administracions públiques han de promoure la investigació per a la reducció de la producció dels residus i llur perillositat.

4 El Govern, en el marc de les seves competències, ha de vetllar per a què tots els plans de prevenció de residus s'ajustin al que estableix aquesta Llei.

Article 11. Recollida selectiva

1. Per a la recollida selectiva de residus s'han d'atendre les possibilitats de valorització d'aquests residus i, en tot cas, els condicionants que imposen les estructures i els sistemes actuals de gestió de les diferents categories de residus, incloses les dejeccions ramaderes.
2. Sempre que sigui aconsellable, d'acord amb els requisits i els condicionants assenyalats en l'apartat 1, el Govern pot acordar, amb la consulta prèvia a la comissió de govern local o l'òrgan que la substitueixi, implantar sistemes de recollida selectiva per a determinades matèries o substàncies i fomentar-ne per a altres.
3. La implantació del sistema de recollida selectiva per a residus no municipals no ha de comportar obligacions econòmiques als ens locals.
4. Els municipis gaudeixen de la potestat de reglamentar la recollida selectiva dels residus municipals atenent les determinacions específiques que resulten de la legislació de la Generalitat en la matèria i, en particular, del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 12. Accions de formació i conscienciació

En el marc del programa general definit per l'article 6, s'han d'elaborar i desenvolupar línies d'actuació específiques de formació i conscienciació ciutadana dirigides a:

- a) Informar de les conseqüències negatives per al medi derivades de l'ús incorrecte de productes que generen residus especials i de l'augment de la producció de residus, i informar dels beneficis derivats d'un consum sostenible.
- b) Promoure la participació activa en les accions de reducció de la producció de residus i llur perillositat i en la implantació de la recollida selectiva.
- c) Fomentar la disminució de l'ús d'envasos i embalatges d'un sol ús, especialment dels de difícil reutilització, reciclatge o valorització material.
- d) Evitar la degradació d'espais naturals, garantint la conservació dels sòls, i promoure'n la regeneració.
- e) Fomentar l'ús de les dejeccions ramaderes com a fertilitzant orgànic.

Article 13. Foment de la valorització dels residus

Les administracions públiques han de fomentar la investigació en el camp de la valorització i el desenvolupament del sector econòmic de valorització de residus, especialment el dels col·lectius d'economia social.

Article 14. Reciclatge i valorització material

1. Per al reciclatge i la valorització material dels residus, s'ha de promoure el següent:
 - a) Plantes de reciclatge i valorització material per a determinades matèries o substàncies.

- b) Mètodes, sistemes i tècniques de recuperació dels productes o substàncies que contenen els residus.
- c) Canals i mecanismes de comercialització dels productes i substàncies recuperades i els subproductes.
- d) Instruments que afavoreixin la valorització material dels envasos recollits selectivament.
- e) Altres accions dirigides a obtenir primeres matèries secundàries

2. La promoció de plantes de reciclatge i valorització material s'ha de dur a terme d'acord amb les determinacions de la secció segona del capítol IV del títol primer.

3. Les administracions públiques han de procurar establir en llurs actuacions els instruments més adequats per afavorir l'ús de substàncies i productes recuperats. Així mateix, les administracions públiques han d'utilitzar, quan sigui possible, productes elaborats, totalment o parcialment, amb materials reciclats.

Article 15. Valorització energètica

Per a la utilització dels residus com a font d'energia, es poden adoptar les mesures següents:

- a) La preparació dels residus per tal de facilitar-ne l'ús i la comercialització com a combustible.
- b) La promoció de les tècniques i els sistemes d'aprofitament energètic dels residus.
- c) Altres accions dirigides a utilitzar els residus com a font d'energia.

Article 16. Disposició del rebuig dels residus

1. La disposició del rebuig dels residus se subjecta al principi general de limitació a les fraccions residuals no susceptibles de valorització, segons les tècniques existents.

2. Només poden ser objecte de disposició del rebuig les fraccions residuals tractades prèviament. Aquesta disposició no és aplicable als residus el tractament dels quals és tècnicament inviable o no contribueix al compliment dels objectius de protecció de la salut i del medi ambient.

Article 17. Principis d'actuació

1. El programa general, els programes de gestió i el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals s'han d'orientar a:

- a) La suficiència de les instal·lacions de valorització material i de disposició del rebuig dels residus per a la gestió de tots els residus que es generen a Catalunya i, si escau, en un àmbit territorial determinat.
- b) La gestió dels residus originats en el territori de Catalunya, de conformitat amb el principi de proximitat.
- c) La valorització dels residus com a via prioritària de gestió de residus.

2. La valorització material dels residus ha de ser prioritària sobre l'aplicació dels principis de suficiència i de proximitat.

Article 18. Tècniques i instruments d'actuació

1. Per fer efectius els principis establerts per l'article 17, es poden aplicar les tècniques següents:

a) Delimitar zones del territori a l'efecte d'adscriure determinats residus a instal·lacions concretes en el marc del programa general, els programes de gestió i el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals.

b) Sotmetre a control previ les actuacions d'expedició de residus fora de Catalunya i sotmetre a autorització la importació de residus procedents d'altres territoris, d'acord amb el règim aplicable a cada tipologia de residus. Per a l'atorgament de l'autorització cal atènyer-se a les determinacions que resultin del programa general a què fa referència l'article 6.

2. Els instruments d'ordenació del territori i de planejament urbanístic han d'incloure la gestió dels residus que s'originen en l'àmbit territorial respectiu i establir-ne les prescripcions pertinents, d'acord amb la naturalesa de l'instrument de planejament de què es tracti i les determinacions d'aquesta Llei. A aquests efectes, el planejament general ha de contenir les determinacions corresponents dins el sistema d'equipaments o de serveis tècnics que estableixin les reserves de sòl necessàries per a l'execució de les instal·lacions de gestió de residus previstes, d'acord amb la legislació vigent.

3. Es declara d'utilitat pública o d'interès social, als efectes de la legislació d'expropiació forçosa, l'establiment o l'ampliació d'instal·lacions d'emmagatzematge, valorització i eliminació de residus.

4. S'han de constituir comissions de seguiment, amb participació social, que vetllin pel funcionament correcte de les instal·lacions de gestió de residus d'interès general i estratègic i de les instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració. La forma de constitució i les normes de funcionament d'aquestes comissions han de ser objecte de desplegament reglamentari.

Capítol III

Restauració d'espais degradats i recuperació de sòls contaminats

Article 19. Espais degradats i sòls contaminats

Per regenerar els espais degradats per descàrregues incontrolades i recuperar els sòls contaminats, els programes corresponents han de tenir en compte:

a) Que estan obligades a assumir el cost de les operacions de neteja i recuperació dels sòls contaminats i els espais degradats i, si escau, a elaborar a càrrec seu els estudis d'investigació i anàlisi de risc necessaris per a determinar aquestes operacions, les persones següents:

Primer: Les causants de la contaminació, que han de respondre de manera solidària en el cas que es tracti de més d'una persona.

Segon: Subsidiàriament a les anteriors, i per aquest ordre, les persones posseïdores dels terrenys i les persones propietàries no posseïdores, que han de respondre de manera solidària en el cas que es tracti de més d'una persona.

b) Que les mesures de neteja i recuperació d'un sòl contaminat s'han de dur a terme de la manera i en els terminis que estableix la declaració de sòl contaminat.

c) Que les actuacions de regeneració han de ser ordenades per l'ajuntament, o, si escau, pel consell comarcal, on hi ha emplaçat l'espai degradat.

d) Que l'acció de govern de la Generalitat encaminada a la regeneració dels espais degradats de Catalunya s'ha de dur a terme assistint els ens locals i cooperant-hi i, si això no és suficient, aplicant la subrogació o l'execució subsidiària que estableix l'article 151 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

e) Que les persones causants de la contaminació d'un emplaçament resten obligades a sanejar-lo en funció de l'ús urbanístic que tenia quan el van transmetre. No es poden requerir mesures de sanejament complementàries vinculades als nous usos urbanístics del sòl, llevat que hagin estat promoguts per elles mateixes.

Article 20. Limitació de drets incompatibles amb les mesures de neteja i recuperació

La declaració d'un sòl com a contaminat pot comportar la suspensió de l'executivitat dels drets d'edificació i altres aprofitaments del sòl que siguin incompatibles amb les mesures de neteja i recuperació del terreny que s'hi estableixin, fins que aquestes es duguin a terme o es declari el sòl com a no contaminat.

Article 21. Acords voluntaris i convenis de col·laboració per a la neteja i recuperació de sòls contaminats

Les actuacions per procedir a la neteja i a la recuperació dels sòls declarats com a contaminats es poden portar a terme per mitjà d'acords voluntaris entre les persones que estan obligades a fer aquestes operacions, o per mitjà de convenis de col·laboració amb participació de les administracions públiques. En tot cas, els costos de neteja i recuperació dels sòls contaminats són a càrrec de la persona que està obligada a fer dites operacions. Els convenis de col·laboració signats amb les administracions públiques poden establir incentius econòmics que puguin servir d'ajut per a finançar els costos de neteja i recuperació dels sòls contaminats.

Capítol IV

Gestió

Secció primera

Normes generals

Article 22. Sobre les persones productores i posseïdores de residus

1. Les persones productores i posseïdores de residus que no estiguin adscrits a un servei públic de recepció obligatòria poden gestionar directament els residus que generin o posseeixin o bé lliurar-los a una persona gestora autoritzada per a la valorització o la disposició del rebuig dels residus, en les condicions que estableixen aquesta Llei i les disposicions específiques o complementàries que regulin determinades categories de residus.
2. La gestió dels residus per llur productor o productora o posseïdor o posseïdora s'efectua en l'origen o bé en instal·lacions externes.
3. La gestió de residus en l'origen s'ha d'incloure en l'autorització o la llicència administrativa ambiental necessària per a l'exercici de l'activitat que genera els residus. En el control que es fa en el moment de posar en funcionament l'activitat s'ha de verificar el compliment de les condicions establertes en l'autorització o la llicència ambiental referides a la gestió dels residus.
4. Per a la gestió dels residus en instal·lacions externes pròpies, les persones productores i posseïdores tenen, als efectes d'aquesta Llei, la consideració de persones gestores de residus.
5. El municipi no es considera productor ni posseïdor pel que fa als residus que adquireix i posseeix com a conseqüència dels serveis municipals de gestió de residus.

Article 23. Obligacions de les persones productores i posseïdores de residus

1. Són obligacions de les persones productores i posseïdores de residus les següents:
 - a) Garantir que els residus que generin o posseeixin siguin gestionats d'acord amb les prescripcions d'aquesta Llei.
 - b) Fer-se càrrec dels costos de les operacions de gestió dels residus que generin o posseeixin.
 - c) Les altres imposades per aquesta Llei i per les disposicions específiques o complementàries que regulin determinades categories de residus.
2. Les persones productores de residus, prenent en consideració els condicionants que imposen els processos de producció actuals i la tecnologia disponible, han de:
 - a) Aplicar tecnologies que permetin la reducció de la producció de residus.
 - b) Aplicar les tècniques més adequades per eliminar les substàncies perilloses contingudes en els residus.
3. Les persones productores i posseïdores de residus han de facilitar a l'Administració la informació, la inspecció, la presa de mostres i la supervisió que aquesta cregui convenient per assegurar el compliment de les mesures adoptades en aplicació d'aquesta Llei.

Article 24. Obligacions de les persones gestores de residus

1. Són obligacions de les persones gestores de residus les següents:

- a) Obtenir prèviament les llicències i les autoritzacions preceptives per a la construcció de les instal·lacions i l'exercici de les activitats.
- b) Constituir i dipositar una fiança suficient per complir les obligacions adquirides amb relació al desenvolupament de l'activitat i per pagar les sancions imposades d'acord amb el que disposa aquesta Llei i, si escau, subscriure la pòlissa d'assegurança corresponent, per respondre dels danys i perjudicis ocasionats i per regenerar els recursos naturals o els espais degradats.
- c) Circumscriure l'activitat, si escau, a les àrees o les zones territorials prefixades.
- d) Les altres imposades específicament per aquesta Llei i per les disposicions particulars o complementàries que regulin determinades categories de residus.

2. Les persones gestores han de garantir que les operacions de gestió es duen a terme sense posar en perill la salut de les persones; sense emprar procediments ni mètodes que perjudiquin el medi ambient, que originin riscos per a l'aire, l'aigua o el sòl, la flora i la fauna, o que provoquin molèsties per sorolls i olors, que tinguin un impacte mínim o assumible quant a sorolls i olors i que això sigui quantificable, i sense atemptar contra el paisatge ni contra els espais i els elements especialment protegits.

3. Les persones gestores de residus han de facilitar a l'Administració la informació, la inspecció, la presa de mostres i la supervisió que aquesta cregui convenient per assegurar el compliment de les mesures adoptades en aplicació d'aquesta Llei.

4. Les persones físiques o jurídiques que duen a terme operacions de recollida i transport de residus industrials dins de Catalunya i de residus especials de qualsevol origen inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han de tenir l'autorització, prèviament a l'inici de l'activitat respectiva, de l'Agència de Residus de Catalunya i han d'estar inscrites en el Registre de transportistes.

Article 25. Registre General de Gestors de Residus

1. En el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, adscrit al departament competent en matèria de medi ambient, han de constar, com a mínim, les següents dades:

- a) La identificació de la persona gestora.
- b) La data de l'autorització o llicència de l'Administració competent per a l'exercici de l'activitat de gestió, quan aquesta sigui preceptiva.
- c) La modalitat i la quantia de la fiança dipositada i, si escau, el número de la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

2. El departament competent en matèria de medi ambient ha de comunicar als ens locals afectats les incursions de persones gestores de residus en el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya.

Secció segona

Valorització dels residus

Article 26. Valorització dels residus en l'origen i en plantes externes

1. La valorització dels residus pot ser efectuada en l'origen per la mateixa persona productora o bé en plantes externes i resta sotmesa a la intervenció administrativa ambiental corresponent.
2. La comercialització dels subproductes es pot dur a terme per mitjà de la borsa de subproductes. Les transaccions de subproductes han de ser comunicades a l'Agència de Residus de Catalunya per les persones venedores i compradores als efectes de la declaració prèvia de subproducte. L'Agència de Residus de Catalunya i les persones usuàries de la borsa han de garantir la confidencialitat de les dades obtingudes.
3. Els residus que tinguin garantit el retorn a l'origen mitjançant dipòsit o un altre sistema no s'incorporen als serveis municipals ni als de l'Administració de la Generalitat.
4. Les operacions de valorització en plantes externes estan sotmeses a les determinacions dels articles 27, 28, 29, 44 i 45, i a les que resultin del desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Article 27. Principis de l'acció de valorització

El programa de promoció de valorització dels residus que ha de formular l'Administració de la Generalitat s'ha d'orientar a garantir:

- a) Que existeixin les plantes necessàries per a acollir tots els residus que s'originen a Catalunya i que són susceptibles de ser valoritzats.
- b) Que les operacions de valorització atenen els principis d'una òptima valorització dels productes i substàncies recuperades i un alt nivell de protecció ambiental.

Article 28. Operacions de valorització dels residus no municipals

1. L'Administració de la Generalitat ha de fomentar les operacions de valorització de residus efectuades per persones particulars i pot assumir aquestes operacions en règim de lliure concurrència amb la iniciativa privada quan aquesta és insuficient o notòriament inadequada.
2. Les persones productores i posseïdores de residus valoritzables que no els valoritzin en origen estan obligades a lliurar-los a una persona gestora inscrita en el Registre General de Gestors de Residus de Catalunya, en les condicions fixades, si escau, per la legislació específica sobre determinades categories de residus. La persona gestora adquireix la condició de posseïdor o posseïdora d'aquests residus en el moment que li són lliurats.

Article 29. Servei públic de valorització

1. Es faculta el Govern per declarar servei públic de la seva titularitat la valorització de qualsevol categoria de residus, si hi ha exigències legals o tècniques o si la valorització no resta garantida per la gestió privada.

2. L'Administració de la Generalitat ha de fomentar les operacions de valorització de les altres categories de residus efectuades per persones particulars i pot assumir aquest servei en règim de lliure concurrència amb la iniciativa privada quan aquesta és insuficient o notòriament inadequada.

3. Les persones productores i posseïdors de residus que hagin de ser sotmesos a operacions de valorització en plantes externes, ja sigui per valoritzar-los materialment, ja sigui per afavorir-ne l'aprofitament com a font d'energia o la disposició del rebuig, estan obligades a lliurar-los a una persona gestora legalment autoritzada, en les condicions fixades, si escau, per la legislació específica sobre determinades categories de residus. El gestor o la gestora adquireix la condició de posseïdor o posseïdora d'aquests residus en el moment que li són lliurats.

Secció tercera

Disposició del rebuig dels residus

Article 30. Operacions de disposició del rebuig dels residus

1. Les operacions de disposició del rebuig dels residus poden ser efectuades en l'origen o bé en plantes externes i resten sotmeses a la intervenció administrativa ambiental corresponent.

2. Es declaren servei públic titularitat de la Generalitat la deposició controlada i la incineració dels residus especials en plantes externes, que s'han de gestionar preferentment de manera indirecta.

3. Es faculta el Govern per declarar servei públic titularitat de la Generalitat la disposició del rebuig d'altres residus no municipals, sempre que aquestes operacions no siguin garantides per la gestió privada.

Article 31. Garantia de les actuacions

1. El Govern de la Generalitat pot acordar efectuar les operacions de disposició de rebuig dels altres residus no municipals, en règim de lliure concurrència amb la iniciativa privada, i intervenir, excepcionalment, les empreses privades que efectuen operacions de disposició del rebuig dels residus, quan ho exigeixi la satisfacció de l'interès general.

2. L'acord d'intervenció de l'empresa s'ha de fonamentar en la necessitat de mantenir el funcionament de les instal·lacions i en la concurrència d'algun dels supòsits següents:

a) Cessament de l'activitat de disposició del rebuig dels residus per lliure voluntat de la persona titular de les instal·lacions i desatenció del requeriment.

b) Cessament de l'activitat per sanció.

3. El mateix acord ha de determinar:

a) La durada de la intervenció, en congruència, si escau, amb la de la sanció imposada.

b) L'aplicació del règim indemnitzatori, si escau, segons la legislació d'expropiació forçosa.

Article 32. Fons econòmic

1. L'objecte del fons econòmic és fomentar amb els seus recursos les accions socials, ambientals i econòmiques directament orientades a la creació d'infraestructures, equipaments i serveis per a la ciutadania dels ens locals en els quals s'estableixin les instal·lacions a què fa referència l'apartat 2.

2. Són beneficiaris del fons econòmic els ens locals en el territori dels quals se situïn les instal·lacions següents:

a) Instal·lacions que duen a terme operacions de gestió de residus especials declarades servei públic de titularitat de la Generalitat.

b) Instal·lacions de tractament i disposició del rebuig de residus municipals incloses en el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals.

3. Els ens locals a què fan referència els apartats 1 i 2 poden ser beneficiaris de les aportacions següents:

a) Un fons consistent en un percentatge del pressupost total de l'obra que calgui fer per a la implantació de la nova instal·lació de gestió de residus.

b) Un fons consistent en una aportació econòmica anual de caràcter variable, determinada en funció del sistema de la instal·lació, de la tipologia dels residus i del nombre de tones que la instal·lació tracta anualment.

4. El Govern ha d'establir per decret la regulació de la dotació i els criteris de distribució dels fons.

5. Els ens locals beneficiaris del fons econòmic participen en les funcions de control i vigilància de la instal·lació corresponent.

6. Les entitats locals beneficiàries del fons econòmic poden tenir una valoració prioritària respecte als ajuts concedits en el marc dels plans i programes de cooperació en obres, activitats i serveis d'interès municipal, sempre que aquesta valoració prioritària sigui compatible amb els criteris que estableixin les bases de la convocatòria.

Article 33. Sistemes de disposició del rebuig dels residus

Els sistemes de disposició del rebuig dels residus són els inclosos en l'annex II.A de la Decisió de la Comissió 96/350/CE, publicats en l'annex 1.A de l'Ordre MAM/304/2002.

Article 34. Classificació dels residus

1. A efectes de la disposició del rebuig i atenent llurs característiques, els residus es classifiquen en:

a) Residus especials.

b) Residus no especials.

c) Residus inerts.

2. Són residus especials els residus qualificats com a perillosos per la normativa bàsica de l'Estat i per la normativa de la Unió Europea.

3. Són residus no especials els residus qualificats com a no perillosos per la normativa bàsica de l'Estat i per la normativa de la Unió Europea.

4. Són residus inerts els residus no especials que no experimenten transformacions físiques, químiques o biològiques significatives. Els residus inerts no són residus solubles ni combustibles, ni reaccionen físicament ni químicament de cap altra manera, ni són biodegradables, ni afecten negativament les altres matèries amb les quals entren en contacte de manera que contaminin el medi o perjudiquin la salut humana. La lixivibilitat total, el contingut de contaminants dels residus i l'ecotoxicitat del lixiviat han de ser insignificants i no han de comportar cap risc per a la qualitat de les aigües superficials o subterrànies.

Article 35. Classificació dels dipòsits controlats

1. Els dipòsits controlats es classifiquen segons la classe de residus que s'hi dipositen.

2. Un mateix dipòsit controlat pot rebre una classificació múltiple sempre que es gestioni en zones separades i cada zona compleixi els requisits específics de la seva classe.

3. S'han de fixar per disposició reglamentària les condicions amb què es pot autoritzar el sistema de codeposició.

Article 36. Requisits dels dipòsits controlats

1. Els dipòsits controlats han de complir els requisits especificats per reglament.

2. Els dipòsits controlats de residus especials s'han de sotmetre als requisits especificats per llur regulació particular.

Article 37. Residus no admissibles en dipòsit controlat

1. En cap cas no es poden dipositar en un dipòsit controlat els residus següents:

a) Els residus en estat líquid, llevat del cas que siguin compatibles amb el tipus de residus acceptables en cada dipòsit controlat determinat, ateses les seves característiques.

b) Els residus que, en les condicions d'abocament, siguin explosius, corrosius, oxidants, fàcilment inflamables o inflamables, tal i com són definits per la Directiva 91/689/CEE.

c) Els residus infecciosos, procedents de centres mèdics o veterinaris, tal i com són definits per la Directiva 91/689/CEE, i els residus del grup 14 de l'annex I.A de l'esmentada Directiva.

d) Els pneumàtics usats sencers i trossets, en els termes que estableix la Directiva 99/31/CE.

e) Qualsevol altre residu, quan ho estableixi la normativa bàsica de l'Estat i la normativa de la Unió Europea.

f) Es limita la deposició en abocador al rebuig provinent dels residus municipals.

2. No es permet cap dilució dels residus amb l'objecte de complir els criteris per a llur acceptació, ni abans ni durant les operacions que es facin al dipòsit controlat.

3. No es permet cap dilució dels residus amb l'objecte de complir els criteris per a llur acceptació, ni abans ni durant les operacions d'abocament.

Article 38. Disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració

1. La disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració s'ha d'ajustar al que determina el Catàleg de Residus de Catalunya. Pel que fa als residus municipals l'actuació s'ha de limitar al tractament del rebuig.

2. El Govern, a proposta del departament competent en matèria de medi ambient, pot prohibir la disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració de determinades categories de residus municipals, que presentin compostos amb una incidència ambientalment significativa, d'acord amb els nivells de concentració que es determinin per reglament.

3. El Govern ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre les emissions de les instal·lacions de disposició del rebuig mitjançant incineració.

Article 39. Instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració

1. Les instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració han de disposar dels mitjans necessaris per a l'aprofitament energètic amb el rendiment que es fixi per reglament.

2. Les instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració han de disposar d'un programa de vigilància ambiental aprovat pel departament competent en matèria de medi ambient. Les dades contingudes en aquest programa són d'accés públic, llevat que estiguin emparades pel règim de confidencialitat establert per la normativa vigent.

3. S'ha de determinar per reglament el següent:

a) El límit màxim d'emissions a l'atmosfera per a aquest tipus d'instal·lacions, molt especialment pel que fa als metalls pesants, dioxines, furans i altres compostos orgànics persistents (COP) . Aquests límits s'han de revisar bianualment en funció dels avenços tecnològics que permetin filtratges millors.

b) La regulació específica per al sistema d'eliminació de les cendres que generen aquestes instal·lacions.

4. El Govern, conjuntament amb els ens locals implicats, ha de programar el tancament de les instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració, si la disminució del rebuig ho permet, sense que això pugui implicar, en cap cas, l'increment de l'ús de dipòsits controlats.

Secció quarta

Taxes, altres tributs i preus públics

Article 40. Creació

1. La prestació dels serveis de reciclatge, de tractament i d'eliminació reservats al sector públic que són objecte de sol·licitud o de recepció obligatòria per les persones administrades merita les taxes corresponents, que n'han de garantir l'autofinançament.
2. La gestió dels residus es pot sotmetre també a l'aplicació d'altres tributs i de preus públics. El rendiment d'aquests tributs i preus públics s'ha d'aplicar a la gestió del programa general ordenat per l'article 6.
3. La determinació dels elements essencials o configuradors de les taxes o altres tributs aplicables ha de ser efectuada per la legislació específica que tingui el rang formal de llei.
4. Les taxes i les tarifes dels serveis prestats pels ens locals han de ser fixades per les ordenances fiscals corresponents.

Article 41. Tarifes

Les tarifes dels serveis de titularitat de l'Administració de la Generalitat que es gestionen de forma indirecta s'han de fixar en el contracte de gestió.

Capítol V

Gestió dels residus municipals

Article 42. Competències i funcions dels municipis

1. La gestió dels residus municipals és una competència pròpia del municipi.
2. El municipi, independentment o associadament, ha de prestar, com a mínim, el servei de recollida selectiva, de transport, de valorització i de disposició del rebuig dels residus municipals.
3. El municipi ha de gestionar el servei a què fa referència l'apartat 2 segons les determinacions bàsiques següents:
 - a) L'ajuntament adquireix la propietat dels residus sempre que li siguin lliurats per a la recollida en les condicions establertes per la normativa municipal aplicable.
 - b) L'ajuntament ha de promoure la valorització dels residus en el marc del programa general i el programa de gestió de residus municipals formulats per la Generalitat.
 - c) L'ajuntament ha de prendre les mesures necessàries per garantir que en les operacions de gestió del servei es compleixen els objectius especificats per l'article 2.

4. Sens perjudici del que disposen els apartats 1, 2 i 3, els ens locals competents poden obligar les persones posseïdores de residus que, per llurs característiques, esdevinguin perillosos, o difícils de recollir, transportar, valoritzar o tractar, a gestionar-los per si mateixes o a adoptar les mesures necessàries per a facilitar-ne la gestió. Els ens locals han de fonamentar les obligacions que derivin d'aquest apartat en raons justificades i basades en les característiques dels residus i en la incidència que tenen sobre els serveis municipals, la via pública o el medi ambient.

Article 43. Composició dels residus municipals

1. Als residus municipals no es poden incorporar matèries o substàncies perilloses, que en tot cas s'han de posar en contenidors específics o s'han de disposar a la deixalleria.
2. Les categories de residus d'origen domèstic, de comerços, d'oficines o de serveis que siguin objecte d'ordenació legal específica, d'acord amb el que estableix l'article 5, s'han de gestionar segons el que determina l'esmentada legislació específica, la qual ha de respectar, en tot cas, les competències municipals sobre els dits residus.

Article 44. Serveis de valorització de residus municipals

1. Els serveis públics de valorització de residus municipals, de titularitat dels ens locals, han de comprendre, com a mínim, els residus procedents d'operacions de recollida selectiva i d'operacions de destriament, amb excepció dels residus especials. A aquests efectes, el servei de deixalleria és considerat com un sistema de recollida selectiva.
2. L'Administració de la Generalitat es pot subrogar en les competències dels ens locals quan aquests no presten el servei o el presten d'una manera notòriament inadequada, aplicant el que estableix l'article 151 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.
3. L'Administració de la Generalitat pot cooperar amb els ens locals, especialment prestant ajuda tècnica i econòmica per a la redacció d'estudis, que pot incloure el suport informatiu i administratiu que calgui.

Article 45. Gestió consorciada dels serveis valorització dels residus municipals

1. Les operacions de valorització dels residus municipals i assimilables també poden ser assumides per consorcis creats per l'Administració de la Generalitat i els ens locals i poden ser dutes a terme per qualsevol dels sistemes determinats per la normativa vigent. En aquests consorcis hi poden participar entitats privades sense ànim de lucre i les persones productores i posseïdores dels residus que són objecte de valorització.
2. En tot cas, l'Administració de la Generalitat ha de prendre en consideració els ens locals que duen a terme la prestació adequada del servei pel que fa als residus generats en l'àmbit territorial de llur jurisdicció i aquells que justifiquin la capacitat i els mitjans per a aquesta prestació, d'acord amb la programació ordenada per l'article 6, sempre que les activitats de gestió s'efectuïn dins el territori que delimita llur competència.

Article 46. Operacions de valorització i disposició del rebuig dels residus municipals

Les plantes de reciclatge, de tractament i de disposició del rebuig dels residus municipals estan subjectes a les determinacions següents:

- a) La instal·lació i l'exercici de l'activitat estan subjectes a la intervenció administrativa ambiental corresponent i, si escau, a la declaració d'impacte ambiental, d'acord amb la normativa vigent reguladora de l'avaluació d'impacte ambiental.
- b) Per al control del compliment de les determinacions d'aquesta Llei, l'Administració ambiental de la Generalitat pot nomenar un interventor tècnic o una interventora tècnica mediambiental en cada una de les plantes a què es refereix el paràgraf primer d'aquest article.

Article 47. Intervenció administrativa del municipi

- 1. Els ajuntaments participen en l'elaboració i la gestió del programa del Govern de la Generalitat que estableix l'article 6, en els termes d'aquesta Llei i de les disposicions que la despleguin i d'acord amb les determinacions del mateix programa.
- 2. En el marc de la intervenció administrativa ambiental de les activitats, els ajuntaments han de vetllar per a què totes les activitats productores de residus emplaçades en el mateix terme municipal, i també les activitats de gestió de residus que s'hi despleguin, compleixin estrictament les determinacions d'aquesta Llei.

Article 48. Tràmit d'avaluació de projectes

En el tràmit d'avaluació del projecte que acompanya la sol·licitud de llicència municipal per a l'exercici d'activitats productores de residus, i en el marc de la legislació sobre impacte ambiental, s'ha de considerar especialment el següent:

- a) Que s'empra la millor tecnologia disponible i a l'abast per a la reducció de la producció de residus i per a la reducció de llur perillositat.
- b) Que es garanteix de manera suficient la valorització dels residus i la disposició de llur rebuig.
- c) Que els productes manufacturats es dissenyen de tal manera que faciliten l'aprofitament dels subproductes i la valorització de les matèries i les substàncies que contenen quan quedin fora d'ús.

Article 49. Previsions urbanístiques i d'equipaments urbans

- 1. En el marc de la legislació vigent en matèria d'urbanisme, els ajuntaments, per mitjà de llurs instruments de planejament urbanístic, han de:
 - a) Fixar, si els pertoca fer-ho, les reserves de sòl necessàries per a l'emplaçament de les instal·lacions del servei de deixalleria.
 - b) Afectar, quan no tingui prioritat un servei o una dotació de titularitat municipal, les reserves de sòl per a dotacions de cessió obligatòria i gratuïta dels plans parcials dels sectors industrials a les necessitats de valorització dels residus industrials.

A aquests efectes, s'ha de mantenir la titularitat pública del sòl i les instal·lacions que es proposin, d'acord amb les prescripcions del departament competent en matèria de medi ambient, han de correspondre, com a màxim, a la categoria industrial que es permeti a la resta del sector. Quan la corporació municipal destini en el planejament aquests sòls a altres usos públics de caràcter local prioritari, el departament competent en matèria de medi ambient, al llarg de la tramitació del pla, pot exigir l'afectació d'un solar de superfície no superior al 4% de la superfície total del polígon o sector, per a aquell ús i aquella destinació. Aquesta afectació comporta que el departament competent en matèria de medi ambient, en el termini d'un any a comptar de la recepció de les obres d'urbanització o, en tot cas, de tres anys a comptar de l'aprovació definitiva del pla, pot exercir el dret d'adquisició del solar pel seu valor urbanístic.

2. Els ajuntaments, per mitjà d'ordenances municipals específiques, i en el marc de la legislació urbanística vigent, han de:

a) Promoure la previsió en els edificis d'habitatges i d'oficines, i en els comerços, els tallers i altres establiments emplaçats en medis urbans, d'espais i d'instal·lacions que facilitin la recollida selectiva dels residus i, en general, les operacions de gestió descrites per aquesta Llei.

b) Preveure, en la xarxa viària urbana i en els camins veïnals, els espais reservats suficients per a la col·locació de contenidors o altres equipaments necessaris per a optimitzar les operacions de recollida i transport dels residus.

Article 50. Competències i funcions de l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus

1. Correspon a l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus, en l'àmbit territorial dels municipis que agrupa, programar i fer les obres i establir i prestar el servei de valorització i disposició del rebuig dels residus municipals.

2. La gestió del servei ha d'atendre les mateixes determinacions de l'article 42.3 per als serveis municipals.

3. Correspon també a l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus programar i fer les obres i establir els serveis de transport, de valorització i de disposició del rebuig dels residus industrials, en els termes establerts per la legislació sectorial corresponent.

4. L'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus participa en l'elaboració i la gestió del programa del Govern de la Generalitat establert per l'article 6, en els termes d'aquesta Llei.

Article 51. Competències i funcions de la comarca

1. Correspon a la comarca la gestió dels residus municipals, en els supòsits de dispensa municipal del servei, de delegació dels municipis i d'assumpció d'aquest servei municipal per altres títols, d'acord amb la legislació de règim local.

2. Correspon al consell comarcal establir, en el seu programa d'actuació, els mecanismes d'actuació necessaris a fi d'assegurar subsidiàriament la prestació adequada del servei municipal descrit per l'article 42.

3. El consell comarcal ha de participar en l'elaboració i la gestió del programa del Govern de la Generalitat establert per l'article 6, en els termes d'aquesta Llei i en els del mateix programa.

Article 52. Servei de deixalleria

1. Els municipis de més de cinc mil habitants de dret, independentment o associadament i, si escau, els consells comarcals i l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus han d'establir el servei de deixalleria mitjançant la instal·lació de la planta o les plantes necessàries per a la recollida dels residus explicitats en l'annex d'aquesta Llei.
2. Les plantes de deixalleria han de complir les prescripcions tècniques que siguin establertes pel Govern de la Generalitat.

Article 53. Recollida selectiva de residus municipals

1. Amb l'objectiu d'afavorir el reciclatge i la valorització material dels residus municipals tots els municipis han de prestar el servei de recollida selectiva de les diverses fraccions de residus. Els municipis han de prestar el servei de recollida selectiva fent servir els sistemes de separació i recollida que s'hagin mostrat més eficients i que siguin més adequats a les característiques de llur àmbit territorial.
2. En el cas que els municipis de menys de cinc mil habitants de dret no puguin prestar el servei de recollida selectiva per si mateixos o en col·laboració amb altres municipis, la recollida selectiva pot ser assumida pel consell comarcal o ens consorciat corresponent, d'acord amb la legislació de règim local aplicable a Catalunya. Així mateix, a tots els municipis de menys de cinc mil habitants de dret els és aplicable el que estableix l'apartat 2 a) de l'article 5, sobre disposicions específiques, sempre que hi concorrin les condicions referides en el dit apartat. No obstant això, els residus per als quals s'ha disposat un règim específic es regeixen per la normativa aplicable.
3. Als efectes del que estableix l'apartat 1, els ajuntaments o, si escau, els ens locals supramunicipals, han de consignar els crèdits necessaris en llurs pressupostos.
4. El lliurament separat de residus orgànics s'ha de dur a terme d'acord amb el pla de desplegament de la recollida selectiva de la fracció orgànica de l'àmbit territorial corresponent.

Article 54. Gestió dels residus comercials

1. La persona titular d'una activitat que genera residus comercials els ha de gestionar per si mateixa, d'acord amb les obligacions pròpies de les persones productores o posseïdores de residus.
2. La persona titular de l'activitat ha de lliurar els residus que generi o posseeixi a una persona gestora autoritzada per a què se'n faci la valorització, si aquesta operació és possible, o disposició del rebuig, o bé s'ha d'acollir al sistema de recollida i gestió que l'ens local competent estableixi per a aquest tipus de residus, incloent-hi el servei de deixalleria.
3. En tot cas, la persona titular de l'activitat generadora de residus comercials ha de:
 - a) Mantenir els residus en condicions adequades d'higiene i seguretat mentre els posseeixi.
 - b) Lliurar els residus en condicions adequades de separació per materials.
 - c) Suportar les despeses de gestió dels residus que posseeix o genera.

d) Tenir a disposició de l'Administració el document que acrediti que ha gestionat correctament els residus i els justificants dels lliuraments efectuats.

Capítol VI

Cooperació econòmica de la Generalitat en la gestió dels residus

Article 55. Fons de gestió de residus

1. El Fons de gestió de residus s'insereix en el marc de la legislació reguladora de la cooperació econòmica de la Generalitat en inversions en obres i serveis de competència dels ens locals de Catalunya que contenen les lleis d'organització territorial de Catalunya.
2. El Fons de gestió de residus pot instrumentar la cooperació econòmica de la Generalitat en el foment de les operacions de prevenció, valorització i optimització d'altres categories de residus, una vegada garantit el finançament de les infraestructures de gestió de residus municipals.
3. El Govern ha d'establir per decret els criteris de gestió, organització i distribució del Fons de gestió de residus.

Títol segon

Agència de Residus de Catalunya

Capítol I

Organització

Article 56. Denominació i caràcter

1. L'Agència de Residus de Catalunya és una entitat de dret públic, regulada per l'article 1.b) del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.
2. L'Agència de Residus de Catalunya gaudeix de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar i ajusta la seva activitat al dret privat, sens perjudici de l'aplicació de les normes de dret administratiu en els supòsits en què exerceix funcions i potestats públiques.
3. L'Agència de Residus de Catalunya s'adscriu al departament competent en matèria de medi ambient.

Article 57. Funcions generals

1. L'Agència de Residus de Catalunya és l'entitat responsable de l'assoliment dels objectius fixats per l'article 2 i de l'execució del programa d'acció de la Generalitat que ordena l'article 6.
2. Correspon també a l'Agència de Residus de Catalunya l'exercici de les competències i les funcions que li atribueix la normativa vigent, de les que li encomani el Govern i de les següents:

- a) Elaborar programes sectorials en matèria de residus.
- b) Fomentar programes i projectes de recerca i desenvolupament (R+D) que tinguin per objecte el desenvolupament de tecnologies netes en els processos productius i de gestió.
- c) Donar incentius a les inversions que tinguin per objecte reduir la generació de residus, recuperar-ne i reutilitzar-ne.
- e) Impulsar les empreses productores a consumir matèries i substàncies recuperades o transformades com a primeres matèries, energia o combustible.
- d) Elaborar programes específics per a reutilitzar i eliminar olis usats i per a eliminar policlorobifenils i policloroterfenils.

3. L'Agència de Residus de Catalunya pot imposar el tractament en origen dels residus especials que generen determinades indústries si el volum i les característiques d'aquests ho permeten i ho fan aconsellable, sempre que no hi hagi altres empreses que puguin tractar-los.

Article 58. Naturalesa

L'Agència de Residus de Catalunya, com a entitat de dret públic, gaudeix de personalitat jurídica pròpia i de plena capacitat d'obrar per tal de complir els seus fins, d'acord amb aquesta Llei i les seves disposicions de desenvolupament i amb l'estatut de l'empresa pública catalana. En conseqüència, pot adquirir, fins i tot per expropiació forçosa, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota classe de béns, concertar crèdits, emetre deutes, establir contractes, proposar la constitució de societats i consorcis, promoure la constitució de mancomunitats, executar, contractar i explotar obres i serveis, atorgar ajuts, obligar-se, interposar recursos i exercir les accions determinades per les lleis, per assegurar el control i la gestió dels residus.

Article 59. Organització

1. Els òrgans de govern de l'Agència de Residus de Catalunya són els següents:

- a) El Consell de Direcció.
- b) El president o la presidenta.
- c) El director o la directora.

2. L'òrgan d'assessorament i de participació del Consell de Direcció de l'Agència de Residus de Catalunya és el Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya, regulat per l'article 65.

3. L'Agència de Residus de Catalunya està dotada d'assessoria jurídica pròpia.

Article 60. Composició del Consell de Direcció

1. El Consell de Direcció és integrat per les següents persones membres:

a) El president o la presidenta, que és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient.

b) El vicepresident o la vicepresidenta, que és el secretari o la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient.

c) Els o les vocals següents: nou persones representants dels departaments de la Generalitat, nomenades pel Govern; set persones representants dels ens locals de Catalunya, d'entre les quals una de designada per l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus i sis de designades per les dues associacions d'ens locals més representatives de Catalunya; el director o la directora general de Qualitat Ambiental; el director o la directora de l'Agència de Residus de Catalunya; el gerent o la gerent de l'Agència Catalana de l'Aigua; dues persones representants sindicals, designades pels sindicats més representatius; dues persones representants empresarials, designades per les associacions empresarials més representatives; un representant o una representant de l'Associació Catalana d'Indústries de Tractadors de Residus Especials; un representant o una representant del Consell de Cambres de Catalunya; una persona experta en matèria de residus, nomenada pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient; dues persones representants de les entitats ecologistes de Catalunya, nomenades pel conseller o consellera del departament competent en matèria de medi ambient; dues persones representants de les organitzacions més representatives de persones consumidores i usuàries de Catalunya, nomenades pel conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient; un representant o una representant de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya, i dues persones designades per les organitzacions professionals agràries més representatives.

d) El secretari o la secretària, amb veu i sense vot, que forma part del personal treballador de l'Agència de Residus de Catalunya, i que designa la persona titular de la conselleria del departament competent en matèria de medi ambient.

2. Si l'ordre del dia de la reunió del Consell de Direcció inclou la consideració específica d'assumptes que afecten un o diversos municipis, han de convocar-se els alcaldes o les alcaldesses corresponents, que poden assistir en companyia de la persona que designin a la deliberació d'aquests assumptes, i prendre-hi part amb veu però sense vot.

Article 61. Règim de funcionament del Consell de Direcció

El Consell de Direcció se subjecta, pel que fa al funcionament, a les normes sobre els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat, que estableix la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat.

Article 62. Atribucions del Consell de Direcció

1. Pertoca al Consell de Direcció les atribucions següents:

a) Fixar les directrius generals d'actuació.

- b) Aprovar l'avantprojecte del programa d'actuació i el programa d'inversió i de finançament corresponents a l'exercici següent, i trametre'ls al conseller o la consellera del departament competent en matèria d'economia i finances, segons el que estableix l'article 29 del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.
- c) Elaborar l'avantprojecte de pressupost d'actuació i de capital de l'Agència de Residus de Catalunya, per elevar-lo també al departament competent en matèria d'economia i finances, amb l'informe previ del departament competent en matèria de medi ambient.
- d) Concertar crèdits, d'acord amb les autoritzacions contingudes en la Llei de pressupostos o en les de suplement de crèdit o de crèdit extraordinari.
- e) Aprovar el balanç anual i la memòria.
- f) Aprovar els convenis de cooperació, la constitució de consorcis i els convenis de col·laboració amb les universitats i altres institucions.
- g) Proposar al Govern la constitució de societats filials o la participació en societats.
- h) Proposar al Govern la planificació global.
- i) Aprovar els programes d'actuació.
- j) Atribuir recursos als projectes tècnicament aprovats.

2. El Consell de Direcció s'ha de reunir, almenys, una vegada al trimestre.

Article 63. Atribucions del president o la presidenta

Corresponen al president o a la presidenta les següents atribucions:

- a) La convocatòria de les sessions del Consell de Direcció i la formulació de l'ordre del dia.
- b) La presidència de les sessions del Consell de Direcció, els debats de les quals dirigeix i en les quals gaudeix de vot de qualitat per dirimir els empats de les votacions.
- c) Les altres atribucions que li atorguen específicament aquesta Llei i la legislació que la desplegui i complementi.

Article 64. Atribucions del director o la directora

1. El director o la directora de l'Agència de Residus de Catalunya dirigeix el funcionament d'aquesta entitat sota les directrius del Consell de Direcció. Es nomena i separa pel president o presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya, escoltat el Consell de Direcció.

2. El director o la directora de l'Agència de Residus de Catalunya té les funcions següents:

- a) Executar els acords del Consell de Direcció.

- b) Dirigir, coordinar, inspeccionar i controlar totes les dependències i instal·lacions i tots els serveis.
- c) Dirigir el personal.
- d) Presentar anualment al Consell de Direcció, per a què, si escau, els aprovi, les propostes de programes d'actuació, d'inversió i de finançament, el balanç i la memòria corresponent.
- e) Les específiques que el Consell de Direcció li delegui.
- f) Qualsevol altra que no sigui encomanada al Consell de Direcció o al president o presidenta.

Article 65. El Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya

1. El Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya és l'òrgan d'assessorament i de participació del Consell de Direcció pel que fa a les accions de l'Agència de Residus de Catalunya en matèria de prevenció i gestió dels residus.
2. Integren el Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya, entre altres, les entitats locals, les entitats ecologistes, les organitzacions sindicals, les organitzacions empresarials, les organitzacions professionals agràries, les organitzacions d'entitats d'economia social vinculades a la gestió dels residus, les associacions de veïnat, les organitzacions de persones consumidores i usuàries, les universitats, persones expertes en la matèria i representants de l'Administració de la Generalitat.
3. El Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya té les funcions que li són atorgades reglamentàriament i, concretament, les següents:
 - a) Assessorar i formular propostes d'actuació en matèria de prevenció i de gestió de residus.
 - b) Emetre informes sobre plans i programes de gestió de residus, i sobre la revisió d'aquests plans i programes.
 - c) Emetre informes previs sobre disposicions de caràcter general que tinguin per objecte els residus.
 - d) La promoció de processos participatius en matèria de prevenció i gestió de residus.
4. L'Agència de Residus de Catalunya ha de facilitar al Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions.

Capítol II

Règim jurídic i econòmic

Article 66. Règim jurídic

1. L'activitat de l'Agència de Residus de Catalunya se sotmet, en les relacions externes, al dret privat, amb caràcter general. Això no obstant:
 - a) El règim d'acords i de funcionament del Consell de Direcció se subjecta a la normativa general sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

b) Les relacions de l'Agència de Residus de Catalunya amb el departament competent en matèria de medi ambient i amb altres ens públics se sotmeten, en tot cas, al dret públic.

c) També resten sotmeses al dret públic les relacions jurídiques externes que es derivin d'actes de limitació, intervenció, control i sancionadors i, en general, qualsevol acte, tant de gravamen com de benefici, que impliqui actuació d'autoritat o exercici de potestats administratives, inclòs el règim d'impugnació d'actes, el silenci administratiu i el recaptatori.

2. El règim de comptabilitat de l'Agència de Residus de Catalunya és el corresponent al sector públic.

3. L'Agència de Residus de Catalunya se sotmet en matèria de contractació al règim establert en la legislació sobre contractació del sector públic.

4. Sens perjudici que el personal de l'Agència de Residus de Catalunya pugui ser contractat en règim laboral, el règim jurídic i la classificació del personal de l'Agència de Residus de Catalunya, i del que en el futur s'hi incorpori, es regeixen per les disposicions que li siguin aplicables atenent la seva procedència i la naturalesa de la seva relació d'ocupació.

Article 67. Règim de recursos

1. Les resolucions del president o la presidenta i els acords del Consell de Direcció posen fi a la via administrativa.

2. Els actes administratius dictats pel director o la directora poden ser objecte de recurs d'alçada davant el president o la presidenta.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix pel que prescriu la normativa vigent.

4. Els actes dictats en aplicació del règim economicofinancer determinat per aquesta Llei, per la Llei de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus i per altres normes tributàries i financeres poden ser objecte de reclamació economicoadministrativa de la manera i en els terminis que estableix la legislació aplicable.

Article 68. Patrimoni i recursos econòmics

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència de Residus de Catalunya els béns que li són adscrits i els béns i els drets de qualsevol naturalesa que produeixi o adquireixi.

2. Els béns adscrits a l'Agència de Residus de Catalunya per exercir les seves funcions es regeixen pel que estableix el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

3. L'Agència de Residus de Catalunya, per al compliment dels seus fins, disposa dels mitjans econòmics següents:

a) Els productes i les rendes del seu patrimoni i altres ingressos de dret privat, i qualsevol altre que li pugui correspondre.

- b) Els rendiments de l'explotació dels serveis objecte de concessió.
- c) Les assignacions que puguin establir cada any els pressupostos de l'Estat, els de la Generalitat i els de les corporacions locals.
- d) El producte de les sancions i de les taxes i els tributs que s'imposin i que no es refereixin als residus municipals i assimilables gestionats pels ens locals.
- e) Els recursos procedents de l'endeutament i de l'emissió de deute.

Article 69. Responsabilitat

La responsabilitat de l'Agència de Residus de Catalunya, pels actes a què fa referència l'apartat 1 c) de l'article 66 i per les seves actuacions en relacions de dret privat, és exigible d'acord amb el que estableix la legislació vigent sobre aquesta matèria.

Article 70. Control d'auditories

Amb periodicitat anual s'ha d'efectuar el control de caràcter financer, mitjançant el procediment d'auditoria a què fa referència l'article 71 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

Article 71. Consell Assessor de la Gestió de Residus Industrials de Catalunya

1. El Consell Assessor de la Gestió de Residus Industrials de Catalunya, format per un mínim de cinc persones expertes de prestigi reconegut en el camp de les ciències del medi, especialitzades en disciplines relacionades directament amb la problemàtica dels residus industrials i que duen a terme llur tasca en departaments universitaris o en centres de recerca, públics o privats, actua com a òrgan assessor de l'Agència de Residus de Catalunya. Aquestes persones expertes han de ser nomenades pel Govern, quatre de les quals a proposta del Consell Interuniversitari de Catalunya i una a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans.

2. El Consell Assessor de la Gestió de Residus Industrials de Catalunya compleix la funció d'emetre informes sobre les qüestions següents:

- a) Els projectes d'instal·lacions que executi l'Agència de Residus de Catalunya.
- b) Els criteris d'identificació i caracterització dels residus especials.
- c) Els programes específics per reduir la producció de residus especials.
- d) Qualsevol altra que sotmetin a la seva consideració l'Agència de Residus de Catalunya o el Govern.

Títol tercer

Infraccions i sancions

Capítol I

Infraccions

Article 72. Infraccions sancionables

No poden ser objecte de procediment sancionador altres infraccions que les especificades per aquesta Llei, sens perjudici d'aquelles altres que resultin de la legislació sectorial que afecti els residus i no puguin ser subsumides en les que determina aquesta Llei.

Article 73. Classificació

1. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus. En el supòsit que per legislació sectorial es tipifiquin conductes no descrites en aquest capítol, la classificació d'aquestes s'ha d'ajustar, en qualsevol cas, a la que aquí s'estableix, tot aplicant les correccions necessàries en la forma més convenient per a l'efectivitat de la protecció dels béns ambientals.

2. Els municipis també poden tipificar conductes il·lícites que afectin la neteja d'espais públics, tot ajustant la classificació de les infraccions, les sancions, el procediment i altres requisits a allò que estableix aquesta Llei.

Article 74. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus les següents:

a) L'exercici d'activitats sense obtenció de llicència, autorització, permís, concessió o declaració d'impacte ambiental, o incomplint les condicions imposades, si fos determinant de danys o perjudicis reals al medi ambient.

b) Les accions i les omissions següents, si per les circumstàncies que hi concorren generen danys reals o potencials molt greus per a la salut humana o el medi ambient:

1. La producció i la gestió de residus industrials especials sense disposar de les autoritzacions preceptives o vulnerant-ne les condicions.

2. L'abandonament o la gestió no autoritzada dels residus sanitaris següents: els específics o de risc, els citostàtics, els olis minerals i sintètics, els residus amb metalls i els residus de laboratoris.

3. L'abandonament o la gestió no autoritzada de residus agropecuaris especials, com són els plaguicides i altres productes fitosanitaris i zoonosanitaris.

c) L'incompliment de programes de prevenció o de restauració de les conseqüències que l'activitat comporta per al medi ambient.

d) El tràfic o la comercialització de residus industrials especials fets per persones no autoritzades.

e) L'abandonament, l'abocament o la constitució de dipòsits, no autoritzats, de residus industrials especials.

- f) La recollida i el transport de residus industrials especials, amb incompliment de les prescripcions legals o reglamentàries.
- g) La vulneració de mesures cautelars o urgents adoptades per l'Administració per tal d'evitar danys o perjudicis, fins i tot presumptes, per al medi ambient.
- h) L'ocultació o l'alteració maliciosa de dades aportades als expedients administratius per a l'obtenció de llicències, autoritzacions, permisos o concessions.
- i) La reincidència en infraccions greus.

Article 75. Infraccions greus

Són infraccions greus les següents:

- a) L'exercici d'activitats de producció i de gestió de residus sense obtenció de llicències, autoritzacions, permisos o concessions o incomplint les condicions imposades, si no hagués determinat dany o perjudici per al medi ambient, i no fos qualificat d'infracció molt greu.
- b) L'omissió de constituir fiances o garanties de qualsevol classe prèviament a l'exercici d'activitats que afecten el medi ambient, en la quantia i forma legals o reglamentàries exigides en cada cas.
- c) L'incompliment d'obligacions documentals, com llibres de registre, declaracions, certificacions o similars de caràcter preceptiu.
- d) L'obstrucció de l'activitat de control o inspectora de l'Administració.
- e) L'abandonament de residus i deixalles de qualsevol naturalesa i la constitució de dipòsits de residus no legalitzats.
- f) La gestió dels residus sanitaris, tant en les operacions intracentre com extracentre sanitari, incomplint les condicions establertes en les llicències i les autoritzacions sense l'aplicació de les mesures necessàries d'asèpsia, innocuïtat i seguretat.
- g) La negativa o el retardament en la instal·lació de mesures correctores de control o de seguretat establertes en cada cas.
- h) La posada en funcionament d'aparells, instruments mecànics o vehicles precintats per raó d'incompliment de les determinacions sobre gestió dels residus.
- i) L'incompliment de les condicions imposades per les autoritzacions, les llicències o els permisos per a l'exercici d'activitats a les explotacions ramaderes respecte a la gestió dels animals morts i els excrements sòlids i líquids.
- j) La reincidència en faltes lleus.

Article 76. Infraccions lleus

Són infraccions lleus les següents:

- a) Qualsevol acció o omisió que infringeixi disposicions contingudes en les normes sectorials de rang legal i no resultin tipificades d'infraccions molt greus o greus en aquesta Llei o en les de caràcter sectorial.
- b) L'abandonament fet per persones particulars d'objectes, residus o altres deixalles fora dels llocs autoritzats.
- c) La demora no justificada en l'aportació d'informes o documents, en general, sol·licitats per l'Administració en la comesa de control d'activitats.

Capítol II

Sancions

Article 77. Classes de sancions

Les sancions a imposar són les següents:

- a) Multa.
- b) Suspensió temporal d'activitat, total o parcial, i de la llicència o títol que autoritza, si escau, l'activitat, ja sigui de producció o de gestió de residus.
- c) Suspensió definitiva d'activitat, total o parcial, i revocació, en els mateixos termes, de la llicència o títol autoritzador, i inhabilitació professional temporal com a gestor o gestora de residus.
- d) Clausura temporal o definitiva, total o parcial, del local, l'establiment o la indústria en què s'exerceix l'activitat de producció o de gestió.
- e) Precintatge d'aparells, vehicles o altres mitjans mecànics, temporal o definitiu.

Article 78. Multes

La multa, que s'ha d'imposar en qualsevol cas, pot portar aparellada qualsevol de les altres sancions que s'apliquen, en la mesura en què condicionen l'exercici de l'activitat, sempre que es tracti d'infraccions molt greus.

Article 79. Quantia de les multes

La quantia de la multa és, com a mínim, de 120 euros, i, com a màxim, d'1.200.000 euros.

Article 80. Graus de la multa

La multa a imposar té tres graus, que es corresponen, respectivament, amb les infraccions lleus, greus i molt greus, segons els límits següents:

- a) Infraccions lleus, fins a 60.000 euros.

b) Infraccions greus, fins a 600.000 euros.

c) Infraccions molt greus, fins a 1.200.000 euros.

Article 81. Competència sancionadora

1. El límit de la potestat sancionadora per a infraccions molt greus és el següent:

Els alcaldes o les alcaldesses de municipis de menys de 50.000 habitants, fins a 6.000 euros.

Els alcaldes o les alcaldesses de municipis de més de 50.000 habitants, el president o la presidenta de l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus i el director o la directora de l'Agència de Residus de Catalunya, fins a 60.000 euros.

El president o la presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya, fins a 300.500 euros.

El Govern de la Generalitat, fins a 1.200.000 euros.

2. Els límits de la potestat sancionadora dels òrgans a què es refereix l'apartat 1 per a infraccions greus i lleus són, respectivament, el 50% i el 5% de les quanties establertes per a les infraccions molt greus.

3. La determinació dels òrgans competents per imposar sancions per infracció de les normes de gestió dels residus sanitaris dins els centres sanitaris és la que consta en la normativa específica reguladora d'aquests residus.

Article 82. Altres sancions

1. La imposició de les restants sancions es determina segons la competència per raó de la matèria, si bé les que siguin de suspensió o de clausura solament poden ser acordades pel Govern de la Generalitat, amb excepció de les atribuïdes als alcaldes o a les alcaldesses, que les poden imposar en els procediments en què són competents per raó de la matèria.

2. L'acord del Govern de la Generalitat de suspensió o clausura d'activitats de disposició del rebuig dels residus ha de resoldre també sobre la intervenció de l'empresa establerta per l'article 31.

Article 83. Execució

L'execució de les sancions referents a suspensió o cessament d'activitats correspon als òrgans competents per a l'atorgament de les llicències, les autoritzacions, els permisos o les concessions corresponents.

Article 84. Inhabilitació

La inhabilitació professional temporal per a l'exercici de les funcions de gestor o gestora de residus no pot excedir els dos anys.

Capítol III

Graduació de les sancions

Article 85. Criteris de graduació

Les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduen tenint en compte criteris objectius i subjectius, que poden ser apreciats separatament o conjuntament.

Article 86. Criteris objectius

Són criteris objectius els següents:

- a) L'afectació de la salut i la seguretat de les persones.
- b) L'alteració social a causa del fet infractor.
- c) La gravetat del dany causat al sector o l'àrea ambiental protegida.
- d) La superfície afectada i el seu deteriorament.
- e) La possibilitat de reparació o restabliment de la realitat fàctica.
- f) El benefici derivat de l'activitat infractora.

Article 87. Criteris subjectius

Són criteris subjectius els següents:

- a) El grau de malícia de la persona causant de la infracció.
- b) El grau de participació en el fet per títol diferent de l'anterior.
- c) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- d) La reincidència.

Article 88. Causes d'agreujament

L'afectació manifesta de la salut i la seguretat de les persones, degudament constatada en el procediment, comporta la imposició de la sanció màxima que hi ha assenyalada per a la infracció.

Article 89. Equiparació al benefici

En tot cas, la sanció pecuniària pot arribar fins al total del benefici produït per l'activitat infractora, sigui quin sigui el límit objectiu de la multa.

Article 90. Reincidència

1. S'entén que hi ha reincidència quan la persona infractora ha estat sancionada, per resolució ferma, per raó d'haver comès més d'una infracció de la mateixa naturalesa, dins el període de l'any immediatament anterior.
2. La reincidència no es pot prendre en consideració si la infracció anterior va comportar qualificació de major gravetat del fet.

Capítol IV

Responsabilitat

Article 91. Persones responsables

1. Són responsables de les infraccions tipificades per aquesta Llei totes aquelles persones que han participat en la comissió del fet infractor per qualsevol títol, siguin persones físiques o jurídiques.
2. Si la persona productora o posseïdora de residus en lliura a terceres persones que no tenen l'autorització necessària o en lliura incomplint les condicions establertes per aquesta Llei, ha de respondre solidàriament amb elles dels perjudicis que es produeixin per causa dels residus i de les sancions que escaigui imposar d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
3. Aquesta regulació s'entén sens perjudici de la corresponent responsabilitat civil i penal que pugui derivar de la comissió de la infracció.

Article 92. Persones autores

Són responsables en concepte d'autor o autora aquelles persones que han comès directament o immediatament el fet infractor, i també aquelles que han impartit les instruccions o ordres necessàries per a cometre'l.

Article 93. Altres persones responsables

La intervenció en el fet infractor en forma diferent incideix en la graduació de la infracció.

Capítol V

Mesures cautelars

Article 94. Adopció de les mesures

1. Un cop ha estat detectada l'existència d'activitats de producció o de gestió de residus contràries a les determinacions d'aquesta Llei i de la legislació que la desplegui o complementi, el president o la presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya pot acordar-ne la interrupció i el cessament immediat i adoptar les mesures oportunes per a fer-les efectives.

2. En cas de danys flagrants per al medi, els òrgans de la inspecció han d'acordar la suspensió de les activitats, que ha de ser ratificada pel president o per la presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya dins un termini de vint-i-quatre hores.

3. Les facultats atorgades al president o la presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya en els apartats 1 i 2 poden ser delegades en el secretari o en la secretària general del departament competent en matèria de medi ambient.

Article 95. Requeriment previ

Si l'activitat desenvolupada està emparada per llicència, autorització, permís, concessió o qualsevol títol anterior que imposa condicions d'execució, s'ha de requerir prèviament la persona interessada a fi que en un termini no superior a cinc dies al·legui tot allò que convingui al seu dret per a l'ajustament de l'activitat a les condicions especificades en el dit títol. Un cop finit aquest termini, l'Administració ha d'acordar de forma motivada allò que sigui procedent.

Article 96. Vigència

Les mesures cautelars es poden acordar simultàniament a la incoació del procediment sancionador o en qualsevol moment del seu curs, i mantenir-se mentre se'n continua la tramitació, sense que en cap cas, llevat del supòsit que té en compte l'article 97, la mesura cautelar es pugui perllongar més de sis mesos.

Article 97. Supòsit especial de vigència

1. Quan els fets danyosos detectats afecten directament o indirectament la salut de les persones, les mesures cautelars s'han de mantenir mentre persisteix l'afecció.

2. L'acte d'aixecament de la suspensió ha de ser motivat.

Article 98. Classes

Són mesures cautelars, a adoptar separatament o conjuntament, les que segueixen:

a) Les de suspensió provisional de l'activitat, i també de les llicències, les autoritzacions, els permisos, les concessions o qualsevol altre títol administratiu en el qual l'activitat tingui la seva cobertura possible.

b) Les de clausura d'establiment o indústria o de tancament del local, el lloc o l'assentament on hi hagi radicada l'activitat, que es poden acordar de forma total o parcial.

c) Les de seguretat, control o correcció, encaminades a impedir la continuïtat del dany o perjudici.

d) Les de precintatge d'aparells, instruments o vehicles per raó dels quals es produeixi en cada cas la incidència en el medi protegit.

e) Qualsevol altra que, segons l'estat actual de la tècnica, permeti la interrupció del dany o perjudici.

Article 99. Facultats d'execució

1. L'òrgan competent per a l'adopció de les mesures cautelars i de les derivades de l'execució de resolucions fermes sancionadores, administratives o jurisdiccionals, les ha de portar a terme fins i tot mitjançant l'accés a través de les propietats privades, amb ple respecte dels drets fonamentals de les persones i en particular de la inviolabilitat del domicili, supòsit, aquest darrer, per al qual cal l'autorització judicial corresponent.
2. Amb la mateixa facultat i en els mateixos termes es pot actuar en l'exercici d'activitats inspectores o de fiscalització de les activitats de producció i de gestió de residus.

Capítol VI

Multes coercitives

Article 100. Supòsits

Es poden imposar multes coercitives per a l'execució de les obligacions derivades d'actes infractors o en execució de resolucions sancionadores, que són reiterables si transcorren els terminis assenyalats a aquest efecte en els requeriments corresponents, fins que es compleixi el que hi ha disposat.

Article 101. Compatibilitat amb altres sancions

Les multes coercitives són independents de les sancions que s'imposin i compatibles amb aquestes.

Article 102. Quantia

L'import de cada multa coercitiva no pot excedir el deu per cent de la que correspon a la infracció presumpta o declarada, ni en el seu conjunt el trenta per cent d'aquesta.

Capítol VII

Procediment

Article 103. Necessitat d'expedient

Les sancions per infraccions tipificades en aquesta Llei no es poden imposar sinó en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte, el qual s'ha d'ajustar a les normes sobre procediment vigents a Catalunya, en tot allò que no sigui establert per aquesta Llei.

Article 104. Incoació

1. Un cop coneguda l'existència d'una possible infracció, l'òrgan competent ha d'acordar d'ofici la incoació de l'expedient sancionador.

2. L'òrgan competent ha de procedir igualment en virtut d'una denúncia o a conseqüència d'una comunicació, una instrucció o una ordre d'òrgans superiors.

Article 105. Òrgans competents

1. Són òrgans competents per acordar la incoació del procediment sancionador els que en cada cas tinguin la competència que la legislació sobre residus atorga.

2. En qualsevol moment del procediment en el qual s'apreciï que no és competent aquell qui n'acordà la incoació, s'han de trametre les actuacions, sense alterar la situació derivada del que hi ha investigat, a qui sigui competent per a tramitar-lo.

Article 106. Acció pública

1. És pública l'acció per a exigir davant els òrgans administratius i els tribunals de l'ordre jurisdiccional corresponent l'observança de tot allò que disposa aquesta Llei.

2. S'ha de garantir la confidencialitat de la persona denunciant en els casos en què aquest ho sol·liciti.

Article 107. Persona instructora

1. Amb l'acord d'incoació de l'expedient sancionador s'ha de designar un instructor o una instructora i notificar-ho immediatament a les persones interessades, llevat que hi hagi un òrgan específic designat, amb caràcter general, per a l'exercici de les esmentades funcions.

2. L'instructor o la instructora, d'ofici o a petició de la persona interessada, ha d'acordar la incorporació a l'expedient de tots els informes o documents de tota mena que condueixin a l'aclariment del possible fet infractor.

Article 108. Plec de càrrecs

1. Si de tot això en resulta la realitat del fet suposadament lesiu i la responsabilitat de persones determinades o determinables, s'ha de formular un plec de càrrecs en el qual s'han de descriure d'una manera completa els següents punts:

a) Els fets deduïbles dels elements aportats, d'acord amb els articles precedents.

b) La norma i el precepte que es consideren infringits.

c) La tipificació del fet.

d) Els danys ocasionats o la previsió dels que se'n poden derivar per al medi ambient o per a béns de qualsevol naturalesa.

e) La sanció que hi pot correspondre.

f) La responsabilitat de la persona o les persones a les quals s'adreça el plec de càrrecs.

2. En la notificació a la persona interessada s'ha d'expressar el termini per a la contestació al plec de càrrecs, que no pot excedir els vuit dies, i també el dret a l'aportació o la proposició de les proves que estimi pertinents.

Article 109. La prova

1. Un cop rebudes les al·legacions de les persones interessades, l'instructor o la instructora ha de procedir a practicar les proves proposades, si són pertinents, amb la intervenció d'aquelles.

2. El rebuig de proves, pel fet de no ser estimades pertinents, ha de ser motivat i notificat a les persones interessades per l'instructor o la instructora.

3. Amb independència de les proves proposades, l'instructor o la instructora pot acordar practicar-ne tantes com consideri necessàries per al millor aclariment dels fets i de la responsabilitat de les persones, i pot sol·licitar als organismes oficials els informes que estimi conduents al millor coneixement dels fets i de llur repercussió i incidència en el medi ambient.

Article 110. Intervenció de les persones interessades en la prova

1. Les proves acordades d'ofici s'han de practicar amb intervenció de les persones interessades, per la qual cosa se les ha de notificar tant la prova a practicar com el lloc, el dia i l'hora en què ha de ser practicada.

2. La incompareixença de les persones interessades, un cop acreditada la notificació, no és obstacle per a la pràctica de la prova.

Article 111. Proposta de sanció

1. L'instructor o la instructora ha de formular una proposta de sanció o, si escau, d'arxivament de les actuacions.

2. La proposta de sanció ha de contenir, necessàriament i per aquest ordre, els extrems següents:

a) La descripció del fet infractor.

b) La determinació de la intervenció i la responsabilitat en aquest fet de les persones sotmeses a expedient.

c) La indicació del precepte o els preceptes que tipifiquen la conducta.

d) La determinació de circumstàncies concurrents.

e) La indicació de l'òrgan competent per dictar la resolució.

3. La proposta de sanció s'ha de notificar a les persones interessades per a què hi formulin al·legacions, dins un termini no superior a deu dies.

Article 112. Resolució

1. L'acord de resolució no pot establir fets diferents dels que van servir de base al plec de càrrecs i a la proposta de resolució, ni pot considerar circumstàncies diferents que puguin comportar un agreujament de la conducta o de la sanció a imposar, sens perjudici de la diferent valoració jurídica.

2. La resolució ha de determinar els terminis per fer efectives les sancions pecuniàries que s'imposen i per al compliment de la resta de manaments que conté.

Article 113. Arxivament de l'expedient

S'ha de motivar la resolució d'arxivament de l'expedient per inexistència del fet, per què aquest no és constitutiu d'infracció o per absència de responsabilitat de les persones que hi són incloses.

Article 114. Notificació

La notificació de la resolució ha de contenir l'expressió dels recursos a interposar, per la via administrativa o la jurisdiccional, amb la determinació del termini i de l'òrgan competent per conèixer-los.

Article 115. Defectes de l'expedient

1. Si l'òrgan sancionador estima que l'expedient i la proposta de resolució contenen defectes o deficiències que n'obstaculitzen una resolució correcta, pot acordar el següent:

a) La devolució a l'instructor o la instructora de les actuacions amb l'expressió de les diligències o les rectificacions a realitzar.

b) La pràctica de les diligències que consideri pertinents, sense necessitat de devolució d'actuacions.

2. L'acord s'ha de notificar a les persones interessades, i, en el segon dels casos, se'ls ha de concedir la intervenció establerta per a la pràctica de les proves o la realització de les diligències acordades d'ofici.

Article 116. Execució

1. Un cop la resolució és definitiva, l'òrgan administratiu competent ha de disposar el que sigui pertinent per executar-la, l'execució de la qual no es pot suspendre per la interposició d'un recurs contenciós administratiu, sens perjudici de tot el que pugui ser acordat pels tribunals de l'esmentat ordre jurisdiccional.

2. També es pot procedir a la publicació del nom de la persona sancionada, si la infracció ha originat danys determinats a la salut de les persones o irreversibles per als recursos naturals.
3. En qualsevol cas, es poden mantenir les mesures cautelars si de llur interrupció derivessin perjudicis irreparables per al medi ambient o per al bé jurídicament protegit per la norma infringida.

Article 117. Apreciació de delictes o falta

1. En qualsevol moment de l'expedient sancionador en què s'apreciï la possible qualificació dels fets perseguits com a constitutius de delictes o falta s'ha de passar el tant de culpa al ministeri fiscal i el procediment administratiu s'ha de suspendre una vegada l'autoritat judicial hagi incoat el procés penal que correspongui.
2. Si la resolució judicial no estima l'existència de delictes o falta, o de responsabilitat de la persona subjecta a expedient, l'Administració ha de continuar el procediment sancionador, llevat que aquella resolució no declari la inexistència del fet o la no-responsabilitat de la persona inculpada, bé que en aquest segon cas es pot continuar l'expedient sancionador respecte a altres persones no afectades per la declaració judicial.
3. La substanciació del procés penal no impedeix el manteniment de les mesures cautelars, ni tampoc l'adopció d'aquelles altres que resultin imprescindibles per al restabliment de la situació física alterada o que tendeixen a impedir nous riscos per a les persones o danys en els béns o el medi protegits.

Article 118. Normes procedimentals

La interposició, la tramitació i la resolució dels recursos es regulen per les normes de procediments vigents a Catalunya.

Article 119. Resolució dels ens locals

Les resolucions dels alcaldes o de les alcaldesses i dels presidents o de les presidentes de corporacions locals poden ser objecte de recurs d'acord amb el que disposa la legislació vigent.

Capítol VIII

Prescripció d'infraccions i sancions

Article 120. Prescripcions d'infraccions

Les infraccions molt greus prescriuen als quatre anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos, a comptar sempre el termini des de l'acabament real de la conducta infractora.

Article 121. Prescripció de sancions

Les sancions prescriuen en els mateixos terminis assenyalats en l'article 120, segons les respectives classes d'infracció, comptats des que la resolució sancionadora assoleix fermesa en totes les vies.

Article 122. Conseqüències de la prescripció

La prescripció d'infraccions i de sancions no afecta l'obligació de restaurar la realitat física alterada, ni la d'indemnitzar pels danys i perjudicis causats.

Article 123. Via de constrenyiment

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les activitats de restauració dels béns danyats com a conseqüència de les infraccions d'aquesta Llei pot ser exigít per via administrativa de constrenyiment.

Article 124. Execució subsidiària

Si la persona infractora ha estat requerida per l'òrgan sancionador a restaurar el medi ambient i a recollir i tractar els residus abandonats i incompleix aquesta obligació, ha de ser ordenada l'execució subsidiària del requeriment.

Article 125. Drets dels treballadors i treballadores

La situació i els drets dels treballadors i treballadores afectades per la suspensió o la clausura d'activitats industrials en virtut d'aquesta Llei es regeixen pel que estableix la legislació laboral en relació amb el pagament dels salaris o de les indemnitzacions que procedeixin i per les mesures que es puguin arbitrar per garantir-lo. La infracció comesa no pot reportar en cap cas un benefici per a la persona infractora en perjudici dels treballadors i treballadores afectats..

Capítol IX

Funció inspectora

Article 126. Estatut dels inspectors i de les inspectores ambientals

En l'exercici de llur funció, els inspectors i les inspectores tenen el caràcter d'autoritat i poden sol·licitar el suport de qualsevol altra, bé sigui dels mossos d'esquadra, bé sigui dels cossos de seguretat de l'Estat.

Article 127. Atribucions

1. Els inspectors i les inspectores de medi ambient quan exerceixen les funcions d'inspecció, acreditant la seva identitat, tenen autorització per entrar lliurement i sense prèvia notificació, en qualsevol moment, en tots els centres i establiments on es desenvolupin activitats amb repercussió medioambiental, per:

- a) Practicar les proves, les investigacions o els exàmens necessaris per comprovar el compliment de la normativa ambiental.
- b) Prendre o treure les mostres necessàries per a la comprovació.

c) Realitzar totes les actuacions que calgui per al compliment de la inspecció que efectuen.

2. Els inspectors i les inspectores tenen lliure accés al domicili social i als establiments, les instal·lacions, els locals i les oficines en què es desenvolupen les activitats inspeccionades, quan sigui necessari per a l'exercici de llur funció inspectora.

3. Els inspectors i les inspectores poden examinar la documentació relativa a les operacions rellevants en l'activitat amb incidència ambiental.

4. L'entitat o persona inspeccionada està obligada a donar als inspectors i a les inspectores la màxima facilitat per al desenvolupament de llur tasca.

Article 128. Obligacions de les persones o entitats inspeccionades

Les persones o entitats inspeccionades, a requeriment dels inspectors i de les inspectores, han de:

a) Subministrar tota classe d'informació sobre instal·lacions, productes o serveis.

b) Permetre que es practiqui l'oportuna presa de mostres dels productes o les mercaderies que elaboren, distribueixen, destrueixen, aboquen o transformen.

c) Permetre als inspectors i les inspectores la comprovació directa de qualsevol acció que es relacioni en aquest precepte.

Article 129. Valor probatori de les actes d'inspecció

En els procediments sancionadors que s'instrueixin per infraccions en matèria de medi ambient, les informacions aportades per la inspecció donen fe sobre els fets, les situacions o les activitats per adoptar la resolució que procedeixi, llevat de prova en contrari.

Disposicions addicionals

Primera

El Govern ha de fomentar la col·laboració i la cooperació amb les altres administracions i amb la societat civil per tal de promoure campanyes de sensibilització, de difusió i d'educació ambiental, i també de divulgació i de col·laboració ciutadana.

Segona

El Govern ha de promoure en l'aplicació de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i de residus d'envasos, i de la legislació de la Unió Europea en la matèria, els sistemes de retorn i de dipòsit d'envasos, especialment per als que tenen un volum igual o superior a dos litres i per als envasos de productes tòxics i peril·losos.

Disposicions transitòries

Primera

La supressió de la declaració de servei públic del tractament de frigorífics i altres aparells que contenen clorofluorocarburs, les piles, els fluorescents, els llums de vapor de mercuri i els olis, establerta per la Llei 9/2008, de 10 de juliol, entra en vigor per a cada tipologia de residus una vegada s'extingeixin els contractes de concessió de la gestió de servei públic vigents, que en cap cas poden ser prorrogats, en el marc de la normativa de contractació pública que va regir cada contracte.

Segona

Els ens locals que en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 9/2008, de 10 de juliol, eren beneficiaris del fons econòmic en els termes establerts per l'apartat 2 a) de l'article 32 continuen tenint aquesta condició.

Disposicions finals

Primera

S'habilita el Govern per actualitzar i revisar l'annex quan s'hagi d'adaptar a la normativa bàsica de l'Estat i a la normativa de la Unió Europea.

Segona

Es faculta el Govern de la Generalitat per desenvolupar i executar les disposicions d'aquesta Llei i per dictar les reglamentacions específiques de residus de naturalesa o característiques especials.

Tercera

Es faculta el Govern per adaptar els articles 6.4, 10.3, 10.4, 12.b) , 12.c) , 13, 14.1.d) , 18.4, 38 i 39 a la normativa de la Unió Europea.

Quarta

Es faculta el Govern de la Generalitat per a què, mitjançant decret, pugui actualitzar les multes fixades per aquesta Llei, atenent la variació que experimenti l'índex de preus.

Cinquena

Si l'actualització facultada per la disposició final quarta, per ella mateixa o en virtut de reiteracions successives, arriba a constituir un increment superior al quinze per cent de les quanties fixades per aquesta Llei, en serà necessària la modificació.

Annex

Servei de deixalleria

1. Relació bàsica dels residus municipals domiciliaris i comercials que es poden admetre en el servei de deixalleria:

1.1 Residus especials:

Fluorescents i llums de vapor de mercuri.

Bateries.

Dissolvents.

Pintures.

Vernissos.

Piles i acumuladors.

Electrodomèstics que contenen substàncies perilloses.

1.2 Residus no especials i inerts:

Paper i cartró.

Vidre.

Plàstics.

Ferralla i metalls.

Fustes.

Tèxtils.

Electrodomèstics que no contenen substàncies perilloses.

Pneumàtics.

Enderrocs d'obres menors i reparació domiciliària.

2. El reglament del servei, aprovat per l'entitat local que en sigui titular, ha d'establir les condicions en què els residus hi han de ser lliurats per qui els produeixi o posseeixi i pot limitar la relació de residus admesos quan disposi d'un altre sistema adequat per fer-ne la recollida selectiva.

(09.198.111)